

Revista Școlii Gimnaziale Săcălaz

Nr. 10 februarie 2024

SUFLET DE COPIL

ISSN 2668-1838, ISSN-L 2602-0084

Unde ești, copilărie?

FĂ-TE SUFLETE, COPIL ȘI TE STRECOARĂ TIPTIL...

CUPRINS	pagina
Pastila de limbă	3-4
Simpozionul Ecoterra	5-6
Micro-folie	7-9
Ziua Europeană a Limbilor	10-11
Predarea limbii engleze prin joc	12-13
Lecții de istorie	14-17

Sf. Trei Ierarhi	18-21
Despre romi	22-25
Tinere condeie	26-49
Toamna	50-53
Tradiții de Crăciun	54-57
Zborul cu avionul	58-59

Scoala din Săcălaz-curiozități	60-63
Erasmus +	64-65
Activități extrașcolare și proiecte	66-75

Pastila de limbă

Adeseori, elevii claselor a VIII-a se confruntă, la examenul de Evaluare Națională de la limba și literatura română, cu diverse capcane strecurate în mod intenționat pentru a le testa atenția și perspicacitatea.

Despre câteva astfel de șiretlicuri voi vorbi în materialul de astăzi, iar ele sunt spicuite din cerințele de fonetică.

Cele mai frecvente situații sunt cele în care trebuie identificați diftongii dintr-un anumit text în care se strecoară cuvinte precum *geamantan*, *cearcăne*, *gheară*, *ciuperci*, *ghiozdan* sau *chiar*. Tentația este să fie considerate diftong grupurile de sunete *ea*, *iu*, *io* ori *ia*, în condițiile în care **e** și **i** din cadrul grupurilor *ce*, *ci*, *ge*, *gi*, *che*, *chi*, *ghe*, *ghi*, se anulează dacă sunt urmate de o vocală, ele având doar rol de semn grafic. Dacă grupul este urmat de alte două sunete dintre care o vocală și o semivocală precum în *mergeau* sau *vegheau* atunci acestea formează un diftong, nicidecum triftong.

O altă situație destul de des întâlnită este aceea când textul conține cuvinte precum *el*, *este*, *era*, unde, deși nu se vede, există diftong deoarece în fața vocalei **e** se mai aude un sunet atunci când pronunțăm, respectiv semivocala **i**. De asemenea, în cuvintele *eu* sau *ei*, avem triftong.

Nu vă lăsați păcăliți nici de cuvintele care se ortografiază cu cratimă! Cratima nu este similară liniuței de despărțire în silabe. Așadar, cuvinte precum *de-a* (*dura*), *ți-am* (*dat*), *mi-a* (*spus*) nu conțin hiat, ci diftong deoarece acestea nu sunt despărțite în silabe, ba din contră, se pronunță într-o singură silabă.

Când există cerințe referitoare la numărul de litere și cel de sunete dintr-un cuvânt, grupurile de litere *ce, ci, ge, gi, che, chi, ghe, ghi*, ne dau din nou bătăi de cap. Acestea se numără ca fiind un singur sunet dacă în silabă sunt urmate de o vocală, iar dacă nu există altă vocală în acea silabă le numărăm de două

ori. Niciodată de trei ori. Cuvintele care conțin litera **X**, vor avea numărul de sunete mai mare decât numărul de litere deoarece aceasta se pronunță *cs* sau *gz*.

Nu voi încheia până nu amintesc de singura vocală care se poate devocaliza și anume **î**. Acestuia *i* se mai spune și *i șoptit* și apare în general la sfârșit de silabă sau cuvânt, fără să stea pe lângă vocala silabei. Iată și câteva exemple *lupi, vezi, ori*.

În speranța că v-am fost de folos, vă urez multe succese, iar până data viitoare, să fiți cumiți!

PROF. PECICAN OVIDIU

SIMPOZIONUL ECOTERRA

În luna decembrie s-a desfășurat la Facultatea de Biologie din București, într-o locație minunată – Grădina Botanică „Dimitrie Brândza”, Simpozionul „Ecoterra” ediția a-XV-a, „Minți strălucite, un omagiu adus vieții”, este simpozionul profesorilor de biologie din județul Prahova, sub îndrumarea prof. Silvia Olteanu, autoare de manuale de biologie și de culegeri pentru bacalaureat, pentru definitivat și pentru grade didactice în specialitatea biologie.

Ca de obicei, simpozionul a avut o temă bogată, extinsă spre multe domenii, respectiv aniversările și comemorările biologilor, sau ale altor personalități ale vremurilor trecute și actuale.

În deschidere ne-a vorbit directoarea Grădinii Botanice București, prof.dr. Paulina Anastasiu, apoi au urmat prezentările în plen ale PPT-urilor profesorilor de biologie și nu numai. Au fost prezentări interesante despre personalități ca : Dimitrie Brândza, Ana Aslan, Victor Papilian, Wilhelm Conrad Rontgen, Dimitrie Cantemir, Mihai Ciucă, Dumitru Bagdasar, Emil Racoviță, Galenius, Gheorghe Marinescu, Ioan Munteanu, Gheorghe Țițeica, Maurice Hilleman, Nicolae Paulescu, Mina Minovici, Solomon Marcus, Vasile Voiculescu, etc.

Eu am participat la simpozion cu o lucrare despre Ionel Fernic, o personalitate complexă a României anilor 1920-1940, compozitor, scriitor, aviator, poet, parașutist. Am fost impresionată de talentele dezvoltate de acesta în perioada interbelică, de faptul că își compunea creațiile muzicale – romanțe, tangouri în carlinga avioanelor cu care zbura, alături de creațiile literare – poezii, povestiri pentru copii, teatru.

Simpozionul a avut și un invitat special, în persoana domnului profesor și medic Dumitru Constantin Dulcan, care ne-a vorbit despre conceptele cărților scrise de dumnealui, în special despre cartea „Inteligența materiei”, cea care a deschis drumul scrierilor sale. Apoi au urmat răspunsurile la întrebările adresate de participanți, într-un dialog interesant, despre care ne vom aminti mult timp de acum încolo...

Următorul pas a fost vizitarea Serelor Grădinii Botanice, unde un ghid eficient ne-a plimbat și explicat fiecare parte a serelor, așezate pe zone climatice: palmieri, aloe, agave, cactuși, plante de apartament, ferigi, trandafiri și hibiscuși, citrice, ficuși, etc.

Ultima activitate a fost vizitarea pe înserat a Expoziției Luminilor „Alice în Țara Minunilor”, care a fost un moment foarte colorat și o expoziție deosebită, una dintre cele mai mari din Europa. Poate fi vizitată până în luna martie, deci dacă ajungeți în capitală, vă puteți delecta cu o abordare deosebită a scrierii lui Lewis Carroll.

Pentru mine ca profesor de biologie a fost o încântare să mă reîntâlnesc cu colegile de biologie și de facultate, cu locația unde am participat la cursuri și laboratoare ca studentă și unde m-am reîntors pentru a-mi susține examenele de la gradele didactice.

PROF. BRĂNESCU ARGENTINA LAURA

Micro – folie: muzeu de artă digitală

Fie pictură sau sculptură, fie teatru sau balet, *arta este o imensă deschidere spre tot ceea ce este posibil*, afirma Victor Hugo.

Cu ocazia Zilei internaționale a profesorului de franceză, 23 noiembrie 2023, arta a ajuns mai aproape de elevi, părinți, profesori, cu ajutorul limbii franceze și al muzeului digital mobil, *Micro -folie*, creat de Ministerul Culturii din Franța.

Prin intermediul tehnologiei moderne și a jocurilor interactive (puzzle digital, joc de memorie, puzzle muzical), au fost prezentate diverse capodopere din muzeele lumii, precum picturi, sculpturi, dar și spectacole de teatru, balet, dans contemporan, teatru.

Dintre acestea amintim: *Mona Lisa* sau *Gioconda* (Leonardo da Vinci); *Muza adormită* (Constantin Brâncuși), *Dora Maar* (Pablo Picasso); *Lacul lebedelor* (Piotr Ilici Ceaikovski).

Institutul Francez Timișoara, partenerul oficial al proiectului educațional inovator,

Micro – folie: muzeu de artă digitală, și echipa de implementare: prof. Ileana Enăștescu; prof. Iulia Oana; prof. Loredana Cozocea; prof. Silvia Luțai; prof. Cristina Sabău; prof. Cristina Pețenchia; prof. Stratenia Cozari; prof. Iadranca Nedici; prof. Albu Alina, au realizat activități educative în concordanță cu nevoile comunității școlare, cu efecte pozitive în progresul școlar al elevilor în domeniul artei, incluziunii sociale și diversității cultural - lingvistice.

PROF. ENĂȘTESCU ILEANA

J'aime écrire

Je m'appelle Marie.
J'aime écrire,
Jour après jour, nuit après nuit,
Avec mon esprit.

J'ai une idée toujours
Avec douceur et amour,
Pour un poème magique
Mais aussi magnifique.

Eleva Gangal Maria Patricia

Clasa a VII-a, 14 ani

Porfesor coordonator : Enăștescu Ileana

Școala Gimnazială Săcălaz, Structura Beregsău Mare, Timiș

Ziua Europeană a Limbilor

În data de 26 septembrie 2023, ca în fiecare an la Școala Gimnazială Săcălaz și structura Școala Gimnazială Beregsău Mare s-a desfășurat Ziua Europeană a Limbilor.

Ziua Europeană a Limbilor, care se sărbătorește pe 26 septembrie în fiecare an de întreaga Europă, a fost declarată oficial de Consiliul Europei în data de 6 decembrie 2001, la finalul Anului European al Limbilor, care o fost organizat în comun de Consiliul Europei și Uniunea Europeană. Scopul sărbătoririi acestei zile este de a celebra diversitatea lingvistică și conștientizarea publicului asupra importanței învățării limbilor străine pe tot parcursul vieții.

SCOPUL PROIECTULUI: promovarea varietății lingvistice, precum și stimularea și cultivarea interesului pentru dezvoltarea competențelor.

OBIECTIVE :

- O₁ : sensibilizarea elevilor față de diversitatea lingvistică și patrimoniul cultural european;
- O₂ : descoperirea multiculturalismului european, precum și a valorilor proprii;
- O₃ : încurajarea învățării limbilor străine prin metode formale și non-formale;
- O₄ : încurajarea dezvoltării competențelor lingvistice;
- O₅: descoperirea profesiilor legate de domeniul lingvistic.

PARTENERI:

ȘCOALA GIMNAZIALĂ COMUNA SĂCĂLAZ, județul Timiș;
FUNDAȚIA JUDEȚEANĂ PENTRU TINERET TIMIȘ ;
CENTRUL DE INFORMARE EUROPE DIRECT.

STRATEGIA DE REALIZARE: lucrul individual, pe grupe și frontal în mediul online sau în clasă, connecting, comunicare verbală, paraverbală și nonverbală, concursuri, prezentări, educație formală și non-formală.

ECHIPA DE IMPLEMENTARE:

- **Coordonatori:** prof. Ileana Enăștescu – limba franceză; prof. Iulia Oana – limba engleză;

Membri:

prof. Laza Cristian – limba engleză
prof. Loredana Cozocea - matematică;
prof. Silvia Luțai – limba română;
prof. Cristina Sabău –clasa a II-a;
prof. Alina Albu – clasa I;
prof. Cristina Pețenchia – clasa a IV-a;
prof. Stratenia Cozari – clasa pregătitoare;
prof. Iadranca Nedici – clasa a III-a
prof. Cluci Minodora – clasa a III-a SBS

PROF. IULIA OANA

PROF. LAVINIA ENĂȘTESCU

Predarea limbii engleze prin joc – Bamboozle și Twinkl

Învățarea unei limbi străine prin joc aduce un element captivant și interactiv în procesul educațional, facilitând asimilarea cunoștințelor într-un mod distractiv și stimulant. Jocurile contribuie la crearea unei atmosfere relaxate și non-formale, care încurajează participarea activă și dezvoltarea abilităților lingvistice într-un context ludic. Prin intermediul activităților jocurilor, elevii nu doar învață vocabular și gramatică, ci și își îmbunătățesc abilitățile de comunicare într-o limbă străină. Fie că este vorba de jocuri de cuvinte, puzzle-uri lingvistice sau simulări de conversații, acestea oferă oportunități de practică autentică și consolidare a noilor cunoștințe. În plus, jocurile promovează colaborarea și competiția prietenoasă între elevi, susținând dezvoltarea unei comunități de învățare dinamice. Astfel, învățarea prin joc nu doar eficientizează procesul de predare, dar și transformă studiul unei limbi străine într-o călătorie plină de entuziasm și descoperiri interactive.

Printre cele mai utilizate de către mine, și mai apreciate de educabili, sunt **Bamboozle** și **Twinkl**. În paragrafele următoare voi descrie beneficiile celor două, prezentând imagini cu activități pe care le-am realizat împreună cu elevii.

Bamboozle:

Descriere: Bamboozle este o platformă interactivă care permite profesorilor să creeze și să partajeze jocuri de tip quiz pentru a implica elevii în procesul de învățare. Site-ul oferă o varietate de opțiuni personalizabile, inclusiv tipurile de întrebări, stilul vizual și setările de joc.

Caracteristici cheie:

Crearea ușoară a jocurilor personalizate.

Interfață prietenoasă, accesibilă pentru profesori și elevi.

Oferă un mediu distractiv și interactiv pentru consolidarea cunoștințelor.

Posibilitatea de a partaja și de a accesa jocurile create de alți profesori.

Site oficial: [Bamboozle.com](https://bamboozle.com)

Twinkl:

Descriere: Twinkl este o platformă globală de resurse educaționale, oferind materiale adaptate la diferite nivele de învățare și vârste. Aceasta include planuri de lecție, fișe de lucru, jocuri și prezentări interactive, acoperind o gamă largă de subiecte și competențe, inclusiv limba engleză.

Caracteristici cheie:

Varitatea resurselor educaționale disponibile pentru profesori și elevi.

Materiale adaptabile la diverse niveluri de competență și vârste.

Instrumente interactive pentru a facilita procesul de învățare.

Posibilitatea de a găsi resurse în funcție de obiectivele specifice de învățare.

Site oficial: [Twinkl.com](https://www.twinkl.com)

PROF. LAZA CRISTIAN-DANIEL

LECȚII DE ISTORIE SĂCĂLĂZEANĂ Prizonierii

Articol scris de domnul **GHEORGHE BLEJUȘCĂ BORDEIANU**

Când am fost apelat de profesoara Ramona Onofrei, de la Școala Gimnazială Săcălaz, de a merge cu clasa ei de elevi prin locurile istorice ale Săcălazului, n-am rămas deloc surprins deoarece ea și cu actuala directoare, Manuela Matits, au mai avut asemenea inițiative și în anii trecuți, cu alte clase.

Desigur că am răspuns afirmativ, fiindcă copiii acestei localități trebuie să-și cunoască cât mai bine istoria locului în care trăiesc, în care învață și se formează ca viitori locuitori ai Săcălazului. Așa că, luni, 23 octombrie, la ora 9.00, eram prezenți, eu și colegul Ștefan Tomoiagă, la arena sportivă „Rapid” din nordul localității, acolo unde în perioada Celui de-al II-lea Răzoi Mondial a existat un lagăr de prizonieri.

I-am întâmpinat pe copiii și pe doamna profesoară chiar lângă monumentul ridicat și inaugurat în octombrie 2012, din inițiativa noastră, a celor doi, susținuți de colegii din Asociația Culturală „Armonia” și cu ajutorul Consiliului Local Săcălaz. Pe el este fixată o placă de marmură albă, pe care sunt menționate anul și numărul prizonierilor ce au fost „găzduiți” în acest perimetru, din timpul nefericitului război amintit mai sus. Copiii, foarte curioși, au citit pe textul de pe această placă, după care au fost ochi și urechi la expunerile noastre, cât și a doamnei profesoare, și ea o pasionată a istoriei Săcălazului. Așadar, copiii au aflat că în perimetrul acesta, în primăvara anului 1941 a fost amenajat un lagăr de către armata germană pentru prizonieri, format din corturi, dar și din vagoane garate pe liniile din gara Săcălaz.

După cum se știe din documentele istorice, în 6 aprilie 1941 armata germană, susținută de trupele italiene, ungare și bulgare au atacat țara vecină, Iugoslavia, pe motiv că nu a fost de acord de a le acorda tranzitarea pe teritoriul acesteia pentru a ajunge să atace Grecia. După lupte grele, Iugoslavia a fost înfrântă, iar mulți, foarte mulți militari au căzut prizonieri (între 254.000 și 345.000), motiv de a-i duce în lagăre amenajate în România.

În Banat au fost la Timișoara (Calea Aradului și Buziașului), Săcălaz, Ghiroda, Remetea Mare, Moșnița Veche, Bucovăț, dar și în alte zone, la Craiova, Orșova, Turnu Măgurele, Budești (Ilfov) și altele... La Săcălaz au fost aduși 1728 prizonieri (1700 soldați și subofițeri și 28 de ofițeri) dintre care 1112 erau români din Voivodina, din Seleuș, Alibunar, Coștei, Sărcia, Vladimirovaț, Ecica, Nicolinț, Iancaid Marcovăț, Locve (Sânmihai), Serediștea Mică, Uzdin, Deliblata, Biserica Albă, Vârșeț, din Valea Timocului, Torac și alte localități.

Printre cei 1112 români captivi în lagărul din Săcălaz au fost și urmași ai foștilor săcălăzeni strămutați la Torac în anul 1767: Petre Jurma, Băceanu Gheorghe, Ioan Todor (Toracu Mare), iar din Toracu Mic (urmași ai frumușenilor din județul Arad): Gligor Popi, Sima Martin, Costa

Baloș, Cira Iancu, Gheorghe Besu și Todor Nedelcu. Cruntă soartă le-a

hărăzit Dumnezeu acestor torăceni, ca să-și vadă satul strămoșilor de după gardurile de sârmă ghimpată! De remarcat că armata română, la acel moment, n-a fost implicată în războiul din Iugoslavia. Ea a intrat în acest război în zorii zilei de 22 iunie 1941, când mareșalul Antonescu s-a adresat armatei române cu celebrele cuvinte: „Ostași, vă ordon să treceți Prutul! Zdrobiți vrăjmașul în răsărit și mieznoapte. Dezrobiți jugul roșu al bolșevismului. Reîmpliniți în trupul țării glia străbună, pe frații noștri.” (n.n. Basarabia) Cât despre prizonierii din Iugoslavia, reținem că, odată aduși în lagărele din România, s-au întetșit solicitărilor românilor din Voivodina către Guvernul României de a li se elibera cei căzuți în mâinile armatei germane.

La înțelegere cu Hitler, mareșalul Antonescu a luat hotărârea comunicată prin Ministerul de Externe la 30 aprilie 1941, „de a se lua măsuri pentru trimiterrea de urgență la casele lor a prizonierilor români din Banat (Voivodina) și Timoc”. A urmat identificarea și trierea prizonierilor români, dar și germani, unguri și croați, rămânând în captivitate numai cei sârbi.

După cum am menționat, la Săcălaz au fost 1112 prizonieri români, iar din lagărele din Timișoara au fost triați 802 români. Ambelor grupuri li s-au împărșit panglici tricolore pentru a fi recunoscuți, dar și pentru ca românii din alte lagăre să se cunoască între ei. Planul de repatriere a fost pregătit încă din 24 mai 1941, desfășurându-se astfel: 507 timoceni au părăsit Timișoara în 28 mai cu trenurile, iar a doua zi au trecut Dunărea pe la Turnu Severin. Iar ceilalți au părăsit cu trenurile Timișoara spre Vârșeș - Alibunar - Panciova și mai departe până la Novi Sad și Belgrad.

Descrierea parțială a acestor evenimente petrecute în urmă cu aproape 85 de ani a stârnit emoții în rândul copiilor, uimiți la auzul acestor relatări, ceea ce i-a făcut să ne pună diverse întrebări, care de care mai interesante și cărora noi le-am răspuns cu mult drag. Ne-au impresionat curiozitățile lor, precizându-le la rândul nostru că trebuie să memoreze și să țină cont de cele aflate în acest periplu istoric, pentru ca și ei în viitor să le transmită colegilor, prietenilor și, de ce nu, și la urmași. În acest sens profesoara Ramona Onofrei le-a promis elevilor că de anul viitor va introduce suplimentar în programă și ore de istorie săcălăzeană.

Este lăudabilă inițiativa doamnei profesoare, la care noi adăugăm că ar fi bine ca și alți dascăli și dascălițe ale școlii să-i urmeze exemplul, în beneficiul elevilor școlii noastre.

Înainte de încheierea acestei ore de istorie trebuie să amintesc că doamna Onofrei ne-a întrebat cam unde este localizat fostul sat Cioca și pădurea ce se întindea către Săcălaz și în ce condiții a dispărut. Le-am arătat înspre nord-estul câmpiei, către triajul CFR și drumul național Cenad și unde este Aeroportul Utilitar, că acolo în acea zonă a fost satul, iar pădurea era la sud, până la Crucea Albă, iar la vest până-n apropierea Săcălazului. Dar, despre acestea, în orele viitoare de istorie, avute tot cu acești elevi, pe care le vom detalia mai amănunțit.

DEPORTAREA etnicilor germani din Săcălaz în U.R.S.S.

În toate scrierile mele, referitoare la istoria localității noastre , am menționat faptul, că toate etniile ce au locuit vremelnic pe aceste pământuri ,au avut de-a lungul secolelor, etape mai puțin fericite, datorită stăpânirilor ce au administrat Banatul.Desigur , că mă refer la Imperiul Austro-Ungar, Otoman și a celui de la Răsărit ,de după cel de-al Doilea război mondial, care și-a impus politica asupra întregii Români, cât și a altor țări europene.

Despre localitatea noastră,am scris împreună cu consăteanul Ștefan Tomoiagă, întreaga istorie în cele patru ediții a monografiei: "Săcălaz-Timp și istorie".Menționam, printre altele, că această istorie a localității noastre,are multe perioade pline de tragism și samavolnicii ,din viața celor care au populat de-a lungul vremii aceste meleaguri. În articolul de față mă voi referi la un episod,ce s-a petrecut în urmă cu 79 de ani în urmă.

Era în 14 ianuarie 1945, când din gara Săcălaz plecau, în vagoane de marfă, neîncălzite 146 de etnici germani (84 de bărbați și 62 de femei), spre...Siberia, pentru a participa la" reconstrucția U.R.S.S."Această mare nenorocire,ce s-a abătut asupra etnicilor germani din Romania, nu a fost stipulată în Convenția de Armistițiu, încheiată în 12 septembrie 1944, între România și Puterile Aliate .

Degeaba au protestat, în ianuarie 1945 guvernele României, Angliei și Statelor Unite , că această măsură este abuzivă din partea UR.S.S., deoarece a fost luată în mod unilateral,de către guvernul sovietic.

Măsură a fost luată în 16 dec.1944 prin Ministerul Sovietic al Apărării,care a semnat nota nr.7161ss,prin care se ordona "mobilizarea și internarea cu trimitere la muncă în U.R.S.S,a tuturor etnicilor germani apți de muncă".Nota făcea referire la bărbații cu vârsta între 17 și 45 de ani și femei între 18 și 30 de ani,care se află pe "teritoriile eliberate de Armata Roșie" din Romania, Iugoslavia, Bulgaria, Ungaria și Cehoslovacia. Așa se face că în 19 dec.1944, la ordinul dat de Stalin, Președenția Consiliului de Miniștri din Romania, transmite ordin telefonic, către Inspectoratele de poliție: Craiova, Timișoara,Alba Iulia, Pitești, Sibiu, București, Galați și Constanța, prin care se cere înregistrarea populației de origine germană, capabilă de muncă.Mobilizarea cetățenilor ce urmau să plece în U.R.S.S,era prevăzut în perioada 10-20 ian.1945.La plecare , cei "aleși"aveau voie să-și ia cu ei un bagaj de maxim 20 de kilograme (cu haine, hrană,etc).

Însă unii, care au fost luați direct de pe stradă, au plecat fără bagaje, ne mai fiindu-le lăsat timp de pregătire. Deși, Guvernul României, a înaintat notă de protest, către cel sovietic, arătând că am devenit din august '44 aliații lor și că de aceste persoane este nevoie și în țara noastră, sovieticii ne-au ignorat total. Mai mult de atât, după terminarea războiului, rușii ne-au lăsat "moștenire", unități militare, așa cum a fost și în Săcălaz până în 1958.

Așa cum am amintit, deportarea etnicilor germani din Săcălaz, s-a făcut 14 ian. 1945, într-un "mod barbar", așa cum ne descrie în cartea sa, "Săcălaz Inceput și sfârșit", ing. Iosef Pitzer fost director al întreprinderii "6 Martie" din Timișoara. Expresia "făcută în mod barbar", își are temeiul dacă ne gândim, că în vagoanele reci pentru animale, au fost urcate mame cu copii mici, pentru a fi deportate în îndepărtata Rusie. De reținut, că aproximativ 45 de copii ai mamelor deportate, au fost îngrijiți de bunici, neamuri sau vecini.

Mulți dintre bărbații deportați, dacă îi putem numi și pe cei de 17 ani, au fost duși la minele de cărbuni din Siberia, care și-au pus amprenta pe sănătatea lor. Deja din octombrie a aceluiași an, sunt trimiși din Rusia acasă câțiva inapți de lucru, care erau intoxicați din aceste mine și care n-au mai trăit apoi decât câțiva ani.

Însă, trei persoane, și-au dat obștescul sfârșit, chiar în acel an, acolo în Siberia:

Dimster Mathias 45 ani, Hummel Johann 43 ani și Molitor Nikolaus 42 ani.

Dar, în anul următor se vor stinge 11 săcălazeni, după cum urmează: Bainig Mathias 43 ani, Egler Peter 39 ani, Fett Mathias 43 ani, Fuhry Michael 45 ani, Goss Johann 44 ani, Hummel Nikolaus 43 ani, Jung Wilhelm 42 ani, Kuhn Nikolaus 38 ani, Lutz Johann 45 ani, Lutz Peter 43 ani, Ortinau Johann 45 ani.

În anul 1947 moare unica dintre săcălăzence, Andrea Eva de 25 de ani, urmată de încă 7 bărbați: Glatt Michael 38 ani, Gotz Johann 40 ani, Goss Johann 40 ani, Hochst Johann 38 ani, Messmer Johann 18 ani, Ortinau Jakob 42 ani și Wilhelm Jakob 43 ani, iar în anul 1948 Muller Wiolhelm 18 ani.

1948 este și anul când începe repatrierea, celor ce au supraviețuit acestei nenorociri din viața lor, fără să știe că peste, doar trei ani, în 1951 vor lua "drumul Bărăganului"

63 de familii (224 pers.) a etnicilor germani, dar și 39 de fam. de basarabeni (134 pers.) Însă cei mai numeroși au fost macedonienii, 288 de familii (1178 pers.). Aceste episoade, etape fatidice din viața comunității noastre, trebuie cunoscute de actualii locuitori și în mod special de elevii școlii și de tineretul nostru, care să știe că aceste pământuri pe care pășim zi de zi, au fost udate cu lacrimi și uneori cu sânge

**GHEORGHE BLEJUȘCĂ
BORDEIANU**

Pe urmele Sfinților Trei Ierarhi: Filantropie bizantină și asistență socială

Sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi reprezintă un popas duhovnicesc special în timpul anului bisericesc. Este ziua în care îi pomenim pe trei mari ierarhi ai Bisericii: Sfântul Vasile cel Mare (329-379), arhiepiscopul Cezareii Capadociei, Sfântul Grigorie de Nazianz (330-390) și Sfântul Ioan Gură de Aur (347-407), arhiepiscopii Constantinopolului și totodată ziua în care cinștim în mod deosebit Ziua Educației Creștine în parohia Birda și filia Sângeorge.

În acord cu tematica Anului omagial dedicat pastorației și îngrijirii bolnavilor **ne vom referi la activitatea Sfinților Trei Ierarhi, pionierii filantropiei și asistenței sociale în Imperiul Bizantin.** În demersul acesta ne vom sprijini pe o lucrare cunoscută în teologia ortodoxă

care aparține cunoscutului bizantinolog grec Demetrios J. Constantelos (1927-2017), preot în Arhiepiscopia Ortodoxă Greacă din America și profesor universitar la Universitatea Rutgers din New Jersey din 1965. Volumul, cu titlul *Filantropia bizantină și asistența socială*, a fost tradus de dr. Florina Georgeta Mureșan și publicat la Editura Doxologia a Mitropoliei Moldovei și Bucovinei de la Iași, în 2014 (407 p.).

Bizantinii au moștenit de la greci grija față de cei bolnavi. **Conceptul de filantropie este asociat cu cel de iubire (agape) și implică un sentiment viu de bunăvoință față de orice persoană, indiferent de identitatea sau comportarea acesteia.** La vechii greci, filantropia însemna iubirea divinității față de om, iar Platon definește conceptul cu iubirea divinității față de om, care oferea pacea și dreptatea și îi elibera pe oameni de învrăjbit și războaie. **În epoca homerică (1175-750 î. Hr.) a civilizației grecești filantropia a însemnat ajutor acordat cerșetorilor, săracilor și străinilor.** Aceeași grijă a fost acordată orfanilor cărora li s-a arătat dragoste și compasiune.

Lui Zeus i-au fost dați în grijă săracii, iar principiul care orienta activitatea filantropică a fost acela că „**omul imită divinitatea când face fapte bune**”. Aspectul teoretic al filantropiei a fost precizat de **Sfântul Apostol Pavel**, care, într-o epistolă (Tit 3, 4) către ucenicul Tit **afirmă că Întruparea lui Hristos a reprezentat o manifestare a harului și a milei divine**, o noțiune des întâlnită în textele patristicii.

Învățătura care a conferit filantropiei dimensiunea ei teocentrică este cuprinsă în cuvintele Mântuitorului: „**Căci Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci ca El să slujească și să-Și dea sufletul răscumpărare pentru mulți**” (Marcu 10, 45). Astfel, filantropul, după modelul Mântuitorului devine un slujitor.

Bazele filantropiei sunt teologice, și anume încercarea de a fi plăcut lui Dumnezeu și de a-L imita. Sf. Grigorie de Nazianz îi îndemna astfel pe oameni: „**Dovediți că sunteți așa cum Dumnezeu este pentru cei nefericiți, imitându-I îndurarea. Nu există nimic mai dumnezeiesc în om decât a face fapte bune**”. Se considera că filantropia exprimă căința și întoarcerea la Dumnezeu. Filantropia **avea o bază morală și religioasă**, Sf. Vasile cel Mare era convins de acest lucru: „**Dacă nu ai avut milă, scria el, nu vei primi milă; dacă nu l-ai primit pe cel sărac în**

casa ta, nu ți se va deschide Împărăția Cerurilor; dacă nu l-ai ospătat pe cel flămând, nu te vei bucura de viața veșnică”.

Într-o predică despre milostenie, **Sf. Ioan Gură de Aur** îndeamnă: „Vă implor fără încetare, mântuiți-vă sufletele și răscumpărați-le pentru Judecata de Apoi, folosindu-vă averile... eliberați-vă de povara păcatelor cu ajutorul iubirii de oameni... fiți milostivi ca să vi se arate arate și vouă milă... căci **așa cum Sfântul Botez îl spală pe om de păcatele sale, tot așa filantropia curăță sufletul omului generos de păcatele sale**”.

Biserica statornicise o tradiție în privința operelor caritabile. **Cel de-al 59-lea canon** al colecției de legi bisericești păstrată sub numele de *Canoane Apostolice* prevedea ca atât episcopii, cât și preoții trebuie să practice filantropia. **Ca administrator al proprietăților și al banilor Bisericii, episcopul trebuia să dea săracilor tot ceea ce era de prisos. Cel de-al 17 canon al Sinodului de la Niceea (325) recomanda ca în fiecare oraș al imperiului să fie construit un spital.**

Liturghia era o rugăciune și totodată un moment de educație religioasă. În **Liturghia Sf. Vasile cel Mare** și în cea a **Sf. Ioan Gură de Aur** există rugăciuni cu caracter social, așa cum este **Rugăciunea de după Epicleză**: „**Doamne, pomenește pe aceia care își aduc aminte de cei săraci. Răsplătește-te lor cu bogatele și cereștile Tale daruri. Dăruiește-le lor cele cerești în locul celor pământești, cele veșnice în locul celor vremelnice, cele nesticăcioase în locul celor stricăcioase...Pe prunci îi crește, tinerețile le călăuzește, bătrâneților le întărește, pe cei slabi de suflet îi îmbărbătează, cu cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer împreună călătorește, văduvelor le ajută, pe orfani îi apără, pe cei robiți îi izbăvește, pe bolnavi îi tămăduiește... Adu-ți aminte, Doamne, de cei ce sunt în judecăți, în închisori, în prigoniri, în amară robie și în orice fel de necaz, nevoie și strâmtorare”.**

Fratele Sf. Vasile, **Sf. Grigorie de Nyssa** învață că **filantropia este „însușirea caracteristică naturii divine”**. Dincolo de ajutorul social, Sf. Grigorie, cerșetorul și săracii sunt „frații întru Hristos” care trebuie priviți cu dragoste și grijă frățescă.

Cel dintâi care a organizat sistematic filantropia a fost Sf. Vasile cel Mare. Ajuns episcop în 370 și-a așezat reședința într-un complex social. Acesta includea un spital de boli infecțioase și o instituție pentru cei nevoiași . Aceste așezăminte sunt cunoscute sub numele de Vasiliada și erau situate la periferia orașului.

Inițiative filantropice au avut și Sf. Ioan cel Milostiv al Alexandriei care a purtat de grijă celor 7.500 de săraci ai eparhiei sale, dar și **patriarhul Tarasie al Constantinopolului (784-806)** care a ajutat pe bolnavii de lepră și pe cei cu dizabilități, i-a hrănit pe cei flămânzi și a protejat orfanii și văduvele. În timpul iernii, patriarhul a dat haine și pături celor nevoiași.

Mănăstirile ofereau adăpost, hrană și îngrijire medicală. În veacul al VI-lea, mănăstirea Sf. Ecaterina din Sinai oferea adăpost la 600 de persoane pe zi. Mănăstirile dăruiau la marile praznice diferite produse săracilor: vin, carne, miere, fasole etc.

Împăratul era un model de filantropie, întemeietorul Imperiului Roman de Răsărit, **Constantin cel Mare a distribuit bisericilor fonduri care să fie destinate exclusiv acțiunilor filantropice pentru „săraci, orfani și femei decăzute”**. De asemenea el a înființat case pentru cei sărmani și bătrâni, precum și alte instituții. Împărăteasa Flacilla (†386), soția lui Teodosie cel Mare a manifestat compasiune față de leproși, iar împărăteasa Eudoxia (401-460), soția

împăratului Teodosie al II-lea a înființat mai multe spitale și locuințe pentru străini. Pe lângă împărați au fost și binefăcători privați între care a fost Sf. Anisia din Tesalonic.

Între **instituțiile filantropice** ale Bizanțului primele **au fost spitalele**. Alături de acestea au mai funcționat leprozerii, maternități, dispensare oftalmologice și instituții de primire a copiilor abandonati. **Bizantinii și-au adus o contribuție deosebită în multe ramuri ale medicinei, ca: anatomia, antropologia, fiziologia, igieno-epidemiologia, farmacologia terapeutică, patologia, parazitologia, neurologia-psihiatria, otorinolaringologia, dermatologia, toxicologia, fizioterapie, hidroterapie, stomatologia, dietetica și oftalmologia.**

Au existat spitale în Constantinopol, Tesalonic, Niceea, Castoria, Adrianopol, Efes, Theodosiopolis, Corint, precum și în alte orașe de provincie. Cel mai cunoscut spital era cel din Cezareea Capadociei, **spitale construite pe lângă biserici, așa cum a fost cel de pe lângă biserica Sf. Irina din Constantinopol. Episcopul Bassianos al Efesului conducea un spital cu o capacitate de 70 de persoane în reședința eparhială.**

Împăratul Iustinian a mărit și înzestrat **spitalul din Ierusalim**, de la 100 la 200 de paturi și prevăzut cu un buget anual de 1.850 de solidi. Același împărat a ridicat **spitalul din Antiohia** și refăcut prin reamenajare **și spitalul din Pythia** din Bitinia.

O descriere completă o avem de la spitalul care a funcționat în Mănăstirea Pantocrator din Constantinopol. Întemeiată în 1136 de împărații Ioan al II-lea Comnenul și soția sa Irina, mănăstirea a avut un spital. **Spitalul Pantocratorului avea cinci clinici principale. Prima** dintre ele includea zece paturi **pentru bolnavii** care necesitau **intervenții chirurgicale**. Cele opt paturi ale celei de-a **doua clinici** erau destinate pacienților cu probleme **oftalmologice și intestinale**. Cele doisprezece paturi din **a treia clinică** erau **rezervate femeilor bolnave**. Cele douăzeci de paturi din celelalte **două clinici** erau folosite în tratarea unor maladii obișnuite. **Spitalul** a fost dotat cu șaiszeci și unu de paturi **deservite** de treizeci și cinci de medici. Tipicul mai adăuga că în fiecare noapte cinci medici, patru bărbați și o femeie, trebuiau să rămână în spital.

Un alt tip de instituții sociale au fost **azilurile pentru străini numite Xenon-uri**. Astfel de așezăminte au fost amintite de Sf. Ioan Gură de Aur fiindcă **a-ți arăta ospitalitatea față de un străin, era ca și cum l-ai fi arătat-o lui Hristos**.

Oameni ai Bisericii au ridicat astfel de așezăminte: Sf. Sava la Ierusalim, egumenul Pavel al Mănăstirii Teoctist din Ierusalim, preotul Isaac, ucenicul Sf. Antonie cel Mare a pus bazele unui xenon în deșertul Nitriei. Tot în Egipt, la mănăstirea lui Isidor din Teba se găsește un astfel de așezământ. **Alte instituții pentru străini au funcționat pe lângă alte mănăstiri:** Sf. Mihail, o altă mănăstire din zona Manganei și alta în Bitinia, un alt xenodocheion a fost la Mănăstirea Gelsion din Asia Mică. **Ele au existat și pe lângă biserici**, cum e cazul celei din Nitriei, cea de pe lângă Sf. Irina din Constantinopol.

Un loc deosebit îl are **Xenon-ul lui Samson** din Constantinopol. Descendent al lui Constantin cel Mare, Samson a fost hirotonit preot de către patriarhul Mina (536-552), datorită evlaviei și acțiunilor sale umanitare. **Samson practica și medicina și se spune că l-a vindecat pe Iustinian de o boală gravă**. Așezământul social care a funcționat până la începutul secolului al XV-lea a fost localizat în partea nordică a bisericii Sfintei Sofia din capitală.

Al treilea tip de așezăminte sociale au fost **căminele pentru bătrâni** care erau în Antiohia, Alexandria, Ierusalim, Tesalonic, Heracleea, Niceea, Efes, Nicomidia și Corint. Cel mai vechi **gerocomeion** a fost fondat de Sf. Împărăteasă Elena, mama Sf. Constantin cel Mare.

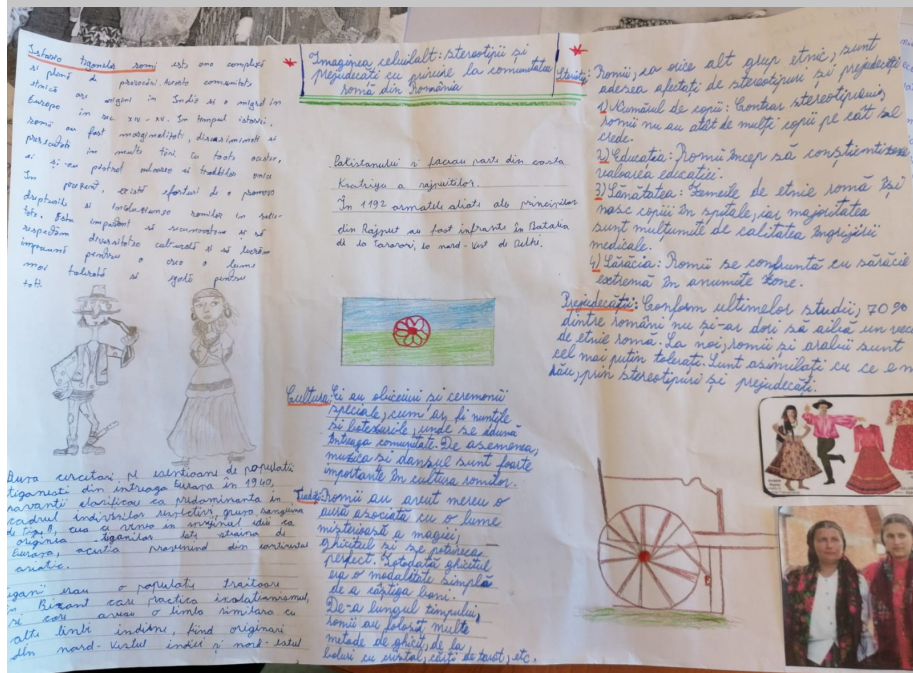
Cele mai multe date le avem de la **azilul Pantocratorului destinat persoanelor vârstnice, unde 24 de „schilozi, șchiopi și handicapați”, urmau să primească adăpost și protecție.** Șase asistente au fost angajate pentru a se ocupa de ei. Directorul complexului i se cerea în mod expres să nu accepte persoane sănătoase sau capabile să-și câștige singure existența. Rezidenților li se oferea pâine, vin, fasole uscată, ulei, brânză, bani de haine și lemn pentru foc și încălzit și daruri speciale la diferitele sărbători religioase.

Ultimele patru instituții sociale cunoscute din mediul bizantin au fost: **orfelinatele și așezămintele pentru săraci.** Pe lângă orfelinate au funcționat cămine pentru copii așa cum a fost cazul cel din Mănăstirea „Sf. Ap. Filip” din Constantinopol. În categoria așezămintelor pentru săraci, este cunoscut cel din Alexandria care a avut două etaje: primul ocupat de bărbați, iar al doilea a revenit femeilor. Date avem și despre existența în Imperiu a unor **case pentru reeducarea tinerelor și case pentru orbi.**

Filantropia însoțea rugăciunea și era manifestarea vizibilă a acesteia. Rând pe rând, împărați, episcopi, preoți, monahi, medici au întemeiat așezăminte sociale în care au fost îngrijiți cei aflați în suferințe trupești și sufletești, deoarece orice instituție socială era dependentă de mănăstire sau parohie.

**PREOT DR. VALENTIN
BUGARIU,
PAROHIA BIRDA, JUD. TIMIȘ**

20 Februarie – Ziua Dezrobirii Romilor

La 20 februarie 1856, romii din Țara Românească au fost dezrobiți printr-un act promulgat de domnitorul Barbu Știrbei, denumit *Legiuirea pentru emanciparea tuturor țiganilor din Principatul Românesc*. Care a fost situația romilor, anterior

acestui eveniment?

Stabiliți în spațiul românesc în Evul Mediu, romii sunt n grup etnic originar din India. Caracterizați de nomadism, aceștia au migrat spre Europa, ajungând inclusiv în spațiul românesc. Aici au devenit robi, statut ce implic privarea lor de libertate. Primul document din spațiul românesc ce îi menționează pe romi datează din 1385 și este emis de Dan I, domnitor al Țării Românești, fiind vorba de un act de danie. Cu toate acestea, se poate presupune că la această dată existau deja precedente ale donării de robi romi în această zonă.

Romii erau echivalenți unor obiecte ce puteau fi folosite de proprietar după bunul său plac. Proprietarul (stăpânul) putea să cumpere și să vândă robi, aceștia din urmă făcând parte din moștenirea stăpânului și fiind obligați să rămână în posesia acestuia până la moarte, vânzare ori eliberare. În Codul Penal din Țara Românească din 1818era specificat faptul că *toți țiganii sunt născuți robi*, ceea ce implica lipsa lor de libertate pe tot parcursul vieții.

Robii puteau să aparțină doar domnitorului, mănăstirilor ori boierilor. Ei nu aveau niciun fel de drept de natură juridică, fiind asimilați unor obiecte, nu puteau să se apere în fața legii și erau pedepsiți fără judecată. Romii se puteau elibera din robie prin răscumpărare ori dacă erau eliberați prin bunăvoința stăpânului. În timp, termenul de *țigan* a devenit sinonim cu rob, însăși etimologia cuvântului *țigan* desemnând o persoană *care nu trebuie atinsă/care este spurcată* (*gr athinganoi*.)

.Robia a fost desființată în 1786 în Transilvania, printr-un decret al împăratului habsburgic, și abia în 1855 și 1856 în Moldova și Țara Românească. Trebuie menționat faptul că dezrobirea din Țara Românească și Moldova s-a realizat în urma presiunilor făcute de marile puteri europene, care au condiționat unirea Principatelor de eliberarea romilor din robie.

Lipsa drepturilor, a libertății și a egalității a avut efecte negative semnificative asupra comunității rome. Discriminarea a continuat chiar și după 1856, sub forma prejudecăților și a stereotipurilor transmise din generație în generație. Această discriminare a atins cote maxime în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial, când a luat forma genocidului prin deportarea romilor în Transnistria. Se estimează că un număr de 11 000 de romi au murit în urma deportării, fie din cauza condițiilor grele, fie împușcați de autoritățile române.

PROF. ANDRAȘONI TEODORA

B Romii:

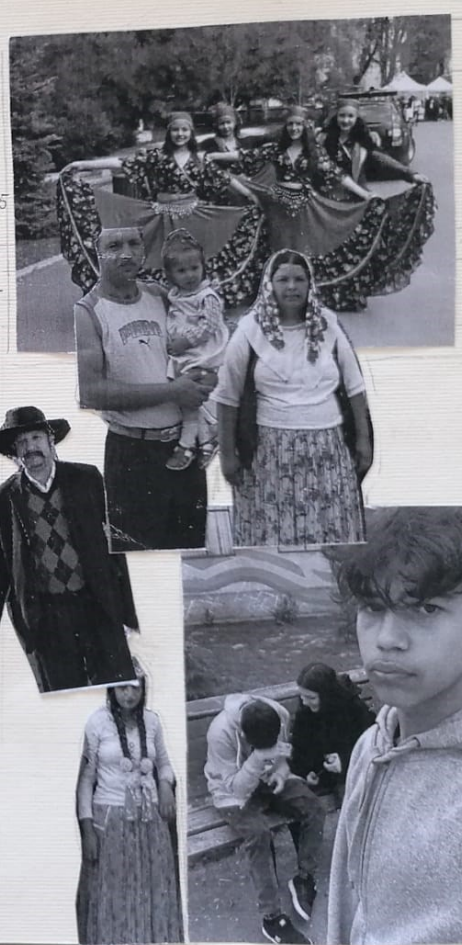
Historia romeilor în România
 O atestare documentară a romeilor din România actuală datează în 1383, când Dan I (domnitorul Țării Românești) dăruiește unei mănăstiri posesiunile care aparțineau unei alte mănăstiri, printre care și so de sobor de „atigoni”. Deși nu se știe exact când au venit primii romi în România, dar cercetătorul Janakton Fox găsește în secolul XI.

„Ce înțelegem prin „romi” și de ce nu folosim „tigan”
 „Rom” este un cuvânt vechi al limbii romeilor, folosit de mult timp pentru desemnarea neapartenenței etnice a romeilor, fiind cuvântul corect științific. De ce nu folosim „tigan”? Acest termen provine din limba greacă, tradus înseamnă „ale neating, gaură”. Fiind în trecut termenul folosit pentru rob, sclavi.

Tradițiile romeilor
 Romii sunt foarte bogăți în tradiții, obiceiuri și cărbători. Câteva dintre acele cărbători sunt: Vasilca, Jisă Verde, Hărtălezi etc. Printre tradiții se află, femeia romea poate fi lungă, colorată, por lung, ceai mare, tradiția romeilor spunând că piciorul unei femei nu trebuie să se vadă, pentru înfruntarea a unei femei fiind „impară”.

Prejudecăți și stereotipuri
 Din păcate, romeii au fost discriminați extrem de la început, au fost sclavi și robi și acum prejudecățile și stereotipurile încă au rămas în mintile generațiilor mai vechi. Dacă ai face un român, e mai greu decât dacă ai face un alb, pălărie lucie. Câteva dintre aceste prejudecăți/stereotipuri sunt: roși, agrecivi, periculoși. Intoleranța și discriminarea, discriminare deosebit de durabilă și stereotipurile au afectat comunitățile rome de **SECOLE**. Ceea ce ne face ca țara să aibă cu 20% mai mulți oameni răsiți asupra romeilor decât în Franța. Au fost și lideri romei care erau public violent veniți asupra acestei minorități vorbind despre cum „ar vrea să-i mure în desert”, urmând cu acești discursuri germanii și francezii. Partea cea mai tristă este că, din cauza prejudecăților, copiii romei au potențial **NU** au aceleași oportunități ca și ceilalți copii.

Olivia Ștefania
 Tănaseanu Andrei
 Nicuști Timotei

Diana Simion
Sofia
Mărioara
Munteanu Ana

Imaginea celuilalt: stereotipii și prejudecăți cu privire la comunitatea romă

Istoria romilor:

Tigoni ar fi fost un trib care a fugit din nordul Indiei din cauza faptului că nu a mai suportat regimul la care era supus de către castele superioare.

La sfârșitul secolului al XIV-lea apare o nouă categorie de populație migratoare: romii, oameni lipsiți de libertate sau alte drepturi.

Prima atestare documentară a robiei romilor pe teritoriul românesc, datează din 3 octombrie 1385.

Denumirea de romi

Denumirea etniei este controversată. De exemplu, într-un dicționar cuvântul "tigon" a avut ca o parte din definiția sa "o persoană cu un comportament răutăcios".

Prejudecăți și stereotipuri

Deși romii există în Europa încă din secolul al XIV-lea, ei nu au fost întotdeauna recunoscuți de majoritatea societății ca europeni cu drepturi depline. Multe comunități de romi trăiesc astăzi în condiții foarte defavorabile, iar participarea lor la viața publică este extrem de limitată.

Tradițiile romilor

Cântecul "Celem, Celem", compus de

Zarko Jovanović a fost adoptat ca imn internațional al romilor, la primul Congres al romilor din 1971.

Femeia romă poartă fustă lungă, din mai multe straturi și bogat colorată, cercei mari, piarel lung, împletit și uneori o floare în păr.

Bărbatul nu are un port anume de respectat, poartă adesea palării cu borul lat, mustați lungi, pantaloni, vestă și cămașă.

TINERE CONDEIE

Jurământ

Te-aș picta, te-aș face artă,
Te-aș cânta sau recita...
Dar te scriu în poezie,
Să rămână-n mintea ta.

Iubește-mă doar tu, te rog, pe mine,
Iubește-mă așa, cum inima ta vrea.
Deși de pura-ți dragoste, mi-i teamă,
Îți jur că pe vecie, voi fi numai a ta.

Îmi e de-ajuns să-mi spui doar una:
"Rămâi aici și nu pleca",
Și îți promit că pe vecie,
Ba nu,... îți jur, voi fi a ta.

Țurcan Tania-Emanuela

cls.a VII-a B

Coordonator, PROF. PECICAN OVIDIU

Onirică

Poezie de Gangal Patricia, clasa a VIII-a, Beregsău Mare

Pe cerul înstelat, luna strălucește.
Cu raze argintii, noaptea o petrece.
În somnul adânc, o poveste începe,
În marea de vise lune ne ademenește.

Printre norii albi și jocuri de lumină,
Luna zâmbeste și lumea o admiră.
Cu surâsuri blânde inimile încâlzește,
O poveste magică și tainică ne întrevește.

În nopțile senine, luna veghează,
Peste orașe și câmpuri lumina ei
Se răsfrânge.
În sufletele noastre, speranța
adăpostește,
Luna din înalturi veșnic ne încântă
și ne trezește.

Coordonator , PROF. LUȚAI SILVIA

POVESTEA APEI DIN SÂNGELE OMULUI ȘI ANIMALELOR

Sângele este ca un râu curgător. La om și la animale sângele circulă prin vasele sanguine. El conține 60% apă și diverse substanțe hrănitoare, enzime, hormoni, gaze respiratorii, chiar și substanțe toxice. Pe lângă apă sângele conține și globule roșii și albe. Globulele roșii sunt miliarde și dau culoarea roșie sângelui, culoare dată de o proteină – hemoglobină, pe bază de fier. Ele sunt ca un autobuz care transportă oxigenul și dioxidul de carbon necesar în respirație, formând etapa sanguină. Eritrocitele = hematiile trăiesc 100 zile, nu se înmulțesc fiindcă nu au nucleu, deci sunt produse în măduva roșie a oaselor și sunt distruse în splină.

Omul are 4 grupe de sânge: OI, AII; BIII și ABIV, diferențiate de prezența pe hematii a anticorpi AntiA alfa și AntiB beta, ca și a antigenelor A și B, care formează sistemul ABO.

Prin intermediul sistemului circulator el duce la țesuturile și celulele corpului hrană și oxigen și preia de acolo substanțele nefolositoare, rezultate din catabolismul corpului și dioxidul de carbon, pe care le transportă la nivelul organelor de excreție, pentru eliminare.

CÎȘLARU CARINA, Clasa a VI a
Școala Gimnazială Săcălaz, Structura Beregsău-Mare

Sistemul circulator la oameni și la animale este format din inimă și vase sanguine: artere, arteriole, capilare, venule și vene. Circulația sângelui se face printr-un sistem închis de vase de sânge, inima fiind ca o pompă care toată viața împinge sângele în corp.

Circulația mare începe în ventriculul stâng cu artera aortă, care dă multe ramificații, ce ajung la toate organele, le duce hrană și oxigen și le preia dioxidul de carbon și substanțele toxice și se întoarce la inimă în atriumul drept prin 2 vene cave, cea superioară din partea de deasupra taliei și cea inferioară, din partea de sub talie.

Circulația mică este pulmonară, fiindcă merge numai la plămâni, prin artera pulmonară stângă și dreaptă, ce pleacă din ventriculul drept și lasă dioxidul de carbon și preia oxigen proaspăt inspirat și revine la inimă în atriumul stâng prin 4 vene pulmonare.

Se succed toată viața, fără întrerupere o circulație mare și una mică, atâta timp cât inima pompează sângele.

Globulele albe = leucocitele înconjură și distrug/mănâncă microbii, prin diapedeză și fagocitoză, au deci rol foarte important în apărarea organismului = imunitate naturală.

Trombocitele = plachetele sanguine sunt fragmente de celule care se îngrămădesc acolo unde se rupe un vas și opresc sângerarea = hemoragia, formând un dop.

TUNS CARLA MARIA clasa a VI a
Școala Gimnazială Săcălaz, Structura Beregsău-Mare

Limfa, lichidul alb-gălbui, care provine din sânge, circulă numai prin vase limfatice, pe lângă cele sanguine, iar în final se varsă tot în sânge. Aceasta drenează lichidul din spațiile intercelulare, transportă substanțe nutritive, ajutând sângele. Se numește „sângele alb”, deoarece conține numai plasmă și globule albe și nu conține globule roșii.

Pe traseul vaselor limfarice – vene și capilare, în anumite regiuni se găsesc mici umflături = ganglioni limfatici, care produc celule „soldaței” ce se luptă cu microbi și sunt primii care îi rețin, deci apără organismul. Ei dau imunitate naturală.

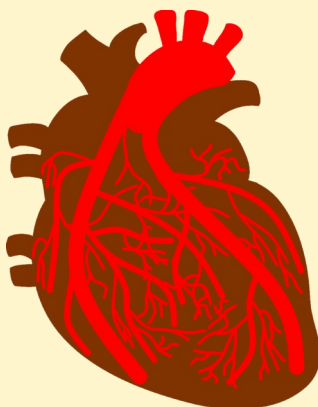
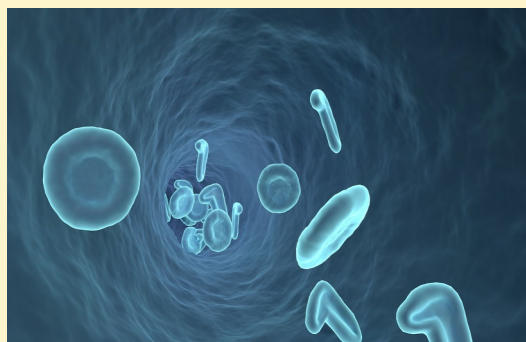
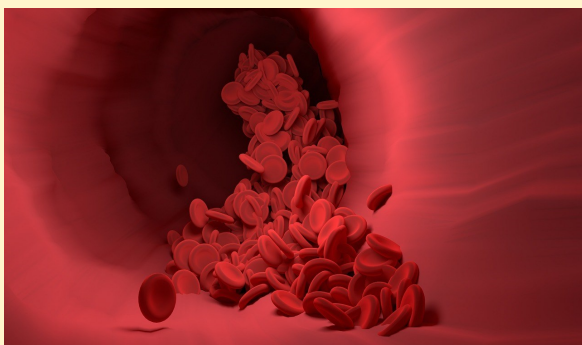
Există și imunitate artificială, dată de vaccinuri și seruri. Vaccinul conține mulți microbi slăbiți sau chiar morți, care vor produce anticorpii necesari în lupta cu boala, deci „soldații” vor fi gata pregătiți să lupte cu microbi sau cu orice corpi străini. Se administrează preventiv, înainte de îmbolnăvire. Serul conține anticorpi deja formați, și se introduce în organism în timpul bolii.

În afară de grupele sanguine, mai există în sânge sistemul Rh, care poate fi Rh pozitiv la 70-75% din populație și Rh negativ la 25-30% dintre oameni. Importanța lui este în transfuziile de sânge, căci nu trebuie să se amestece Rh (+) cu Rh (-), sau grupele sanguine altfel decât specifică schema de compatibilitate, altfel sângele coagulează în vase, ceea ce duce la moarte. Rh are importanță și la femeile însărcinate, dacă fătul are Rh diferit de al mamei, corpul mamei poate respinge copilul.

Lichidul intercelular LIC = interstițial umple spațiile dintre celule, provine din plasma sanguină, prin intermediul lui se fac schimburile de substanțe dintre celule și sânge. O parte din LIC se întoarce în vasele de sânge.

MARCON ALBERTO, clasa a VI a

Școala Gimnazială Săcălaz, Structura Beregsău-Mare

Prof. coordonator : BRĂNESCU ARGENTINA LAURA

POVESTEA APEI DIN SEVELE PLANTEI

Viața tuturor organismelor, inclusiv a plantelor, depinde de prezența apei într-o cantitate suficientă. Plantele nu au activități atât de complexe ca animalele, de aceea sistemul lor de transport este mai simplu.

Prin plante circulă 2 tipuri de seve: seva brută și seva elaborată.

- Seva brută circulă ascendent, prin vasele lemnoase, formate din celule moarte, puse cap la cap și cu pereți îngroșați. Circulația este pasivă sau activă.

Seva elaborată circulă prin vasele liberiene, ascendent și descendent, vase formate din celule vii, seva produsă în frunze, prin fotosinteză, hrănește toate organele plantei.

MARCON ALBERTO, clasa a VI a
Școala Gimnazială Săcălaz, Structura Beregsău-Mare

Circulația sevelor la plante are rolul de a transporta diverse substanțe, mai ales hrănitoare. Hrana plantei conține în special amidon, dar și gluten.

Vasele lemnoase formează la plantele lemnoase – copaci și arbuști, în fiecare an câte un inel de creștere lemnos. Acesta va arăta vârsta copacului.

Absorbția apei și sărurilor minerale din sol se realizează prin perișorii absorbanti sau sugători, prin mecanism activ sau pasiv.

TUNS CARLA MARIA clasa a VI a
Școala Gimnazială Săcălaz, Structura Beregsău-Mare

Prin organele plantei circulă seva, care conține apă, substanțe organice și minerale. Scopul este de a distribui hrană, deci nutrienți în organismul vegetal. Sevele trebuie diferențiate de latex, mucilagii, rășină, uleiuri sau parfumuri, secretate de țesuturile plantelor sau de alți produși vegetali, cu componente și funcții diferite de ale sevei.

Vasele lemnoase ascendente pornesc din rădăcină spre frunze, unde se găsește bucătăria plantei. Vasele liberiene pornesc în direcții diferite: de la frunze în sus spre flori, fructe și semințe, sau în jos spre lăstari, tulpini, coarde sau rădăcini.

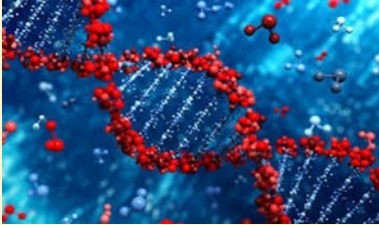
CÎȘLARU CARINA, Clasa a VI a

Școala Gimnazială Săcălaz, Structura Beregsău-Mare

Prof. coordonator : BRĂNESCU ARGENTINA LAURA

ADN-ul , spirala vieții

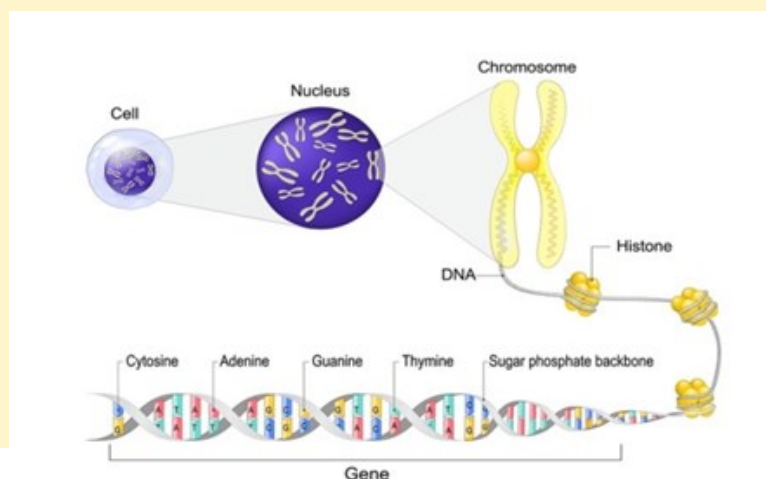
ADN-ul = Acid dezoxiribonucleic, este o moleculă indispensabilă vieții, regăsită într-o multitudine de celule și organisme vii, pornind de la organisme unicelulare și ajungând până la mamiferele de talie mare și la om.

Această moleculă de dimensiuni extrem de mici (aproximativ 10 nanometri) deține toată informația ereditară necesară sintezei, funcționării și opririi formelor celulare.

ADN-ul este regăsit la nivelul nucleului, parte componentă a celulelor eucariote.

Un procent mic din totalul ADN-ului se regăsește în citoplasmă, la nivelul mitocondriei, sursa principală de energie a celulei și a organismului. Acest tip particular de ADN poartă numele de ADN - mitocondrial .

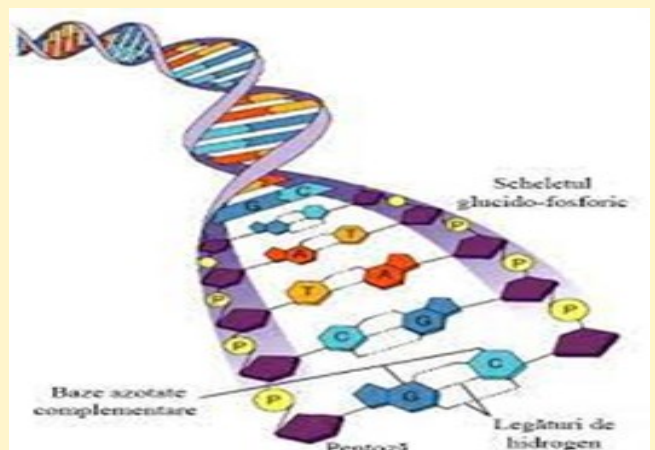
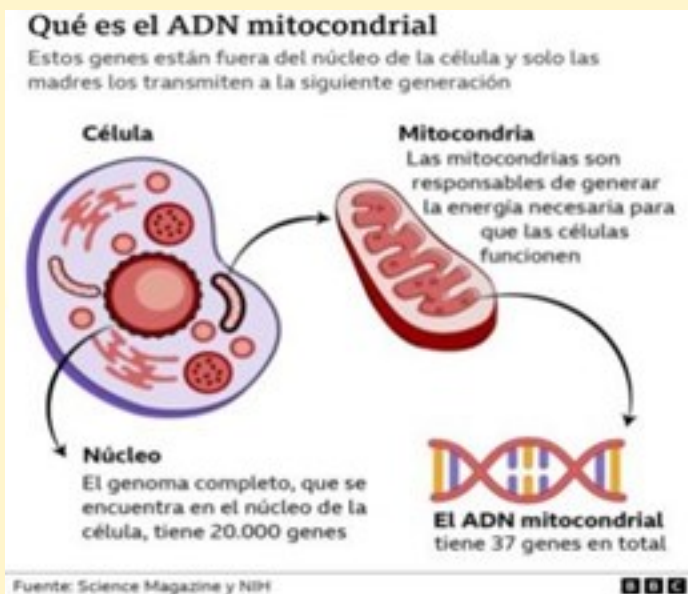
ADN-ul prezintă o structură complexă, alcătuită din patru tipuri de unități de bază - baze azotate și anume: Adenină A dublu legată de Timină T și Citozină C triplu legată de Guanină G , apoi unite prin intermediul a două catene spiralate, alături de radicali fosforici și de dezoxiriboze, Forma sa specifică, dublu catenară, deosebeste ADN-ul de o altă moleculă echivalentă de la procariote numită ARN = Acid ribonucleic, cu o structură monocatenară.

Datorită secvenței perechilor de baze din cadrul structurii ADN-ului, grație codului genetic, ADN-ul deține toată informația necesară atât sintezei componentelor organismelor, cât și transmiterii caracterelor ereditare de la părinți la urmași, deci de la o generație la următoarea.

La nivel celular, informația oferită de ADN este citită, tradusă și servește sintezei proteinelor structurale și funcționale. Fiecare proteină este constituită din mai mulți aminoacizi și are rol specific în organism.

Elevă: RISTESKI GORDANA, clasa a-VIII-a
Școala Gimnazială Săcălaz, Structura Beregsău-Mare
Prof. Îndrumător: BRĂNESCU ARGENTINA LAURA

CREIERUL OMULUI

Creierul omului = encefalul este format din creier mare sau emisfere cerebrale, creier mic sau cerebel, diencefal și trunchiul cerebral, care se continuă cu măduva spinării, ca părți ale sistemului nervos.

Creierul mare:

Encefalul sau creierul funcționează ca un sistem centralizat complex, ce coordonează organismul în funcție de informațiile primite.

Alcătuirea encefalului: Encefalul este format din mai multe structuri cu funcții diferite: emisfere cerebrale, diencefal, cerebel și trunchi cerebral. Toate aceste componente ale encefalului se coordonează între ele pentru a permite interacțiunea noastră cu lumea înconjurătoare.

Activități cognitive

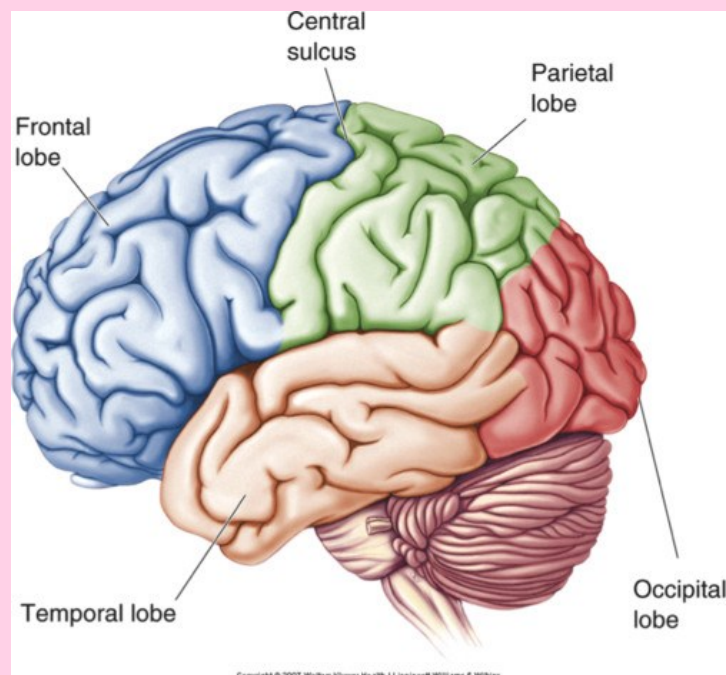
Învățarea: Reprezintă procesul de acumulare conștientă de informații și dobândire de experiență.

Memoria: Reprezintă capacitatea sistemului nervos de a ține active, de a recunoaște și evoca selectiv informații și experiențe anterioare. Există 3 tipuri de memorie: memorie instanțee, memorie de scurtă durată și memorie de lungă durată.

Inteligența: Reprezintă capacitatea intelectuală înnăscută de înțelegere, rezolvare și adaptare la noi probleme și condiții de viață.

Gândirea: Reprezintă cea mai înaltă formă a cunoașterii, oferă posibilitatea reflectării realității și proiectării acțiunilor viitoare.

DIENCEFALUL: Diencefalul este segmentul encefalului situat în continuarea trunchiului cerebral, parțial acoperit de emisfere cerebrale. Este constituit din 5 formațiuni anatomice de substanță albă și cenușie; talamus, hipotalamus, epitalamus, metatalamus și subtalamus.

Creierul mic (cerebelul):

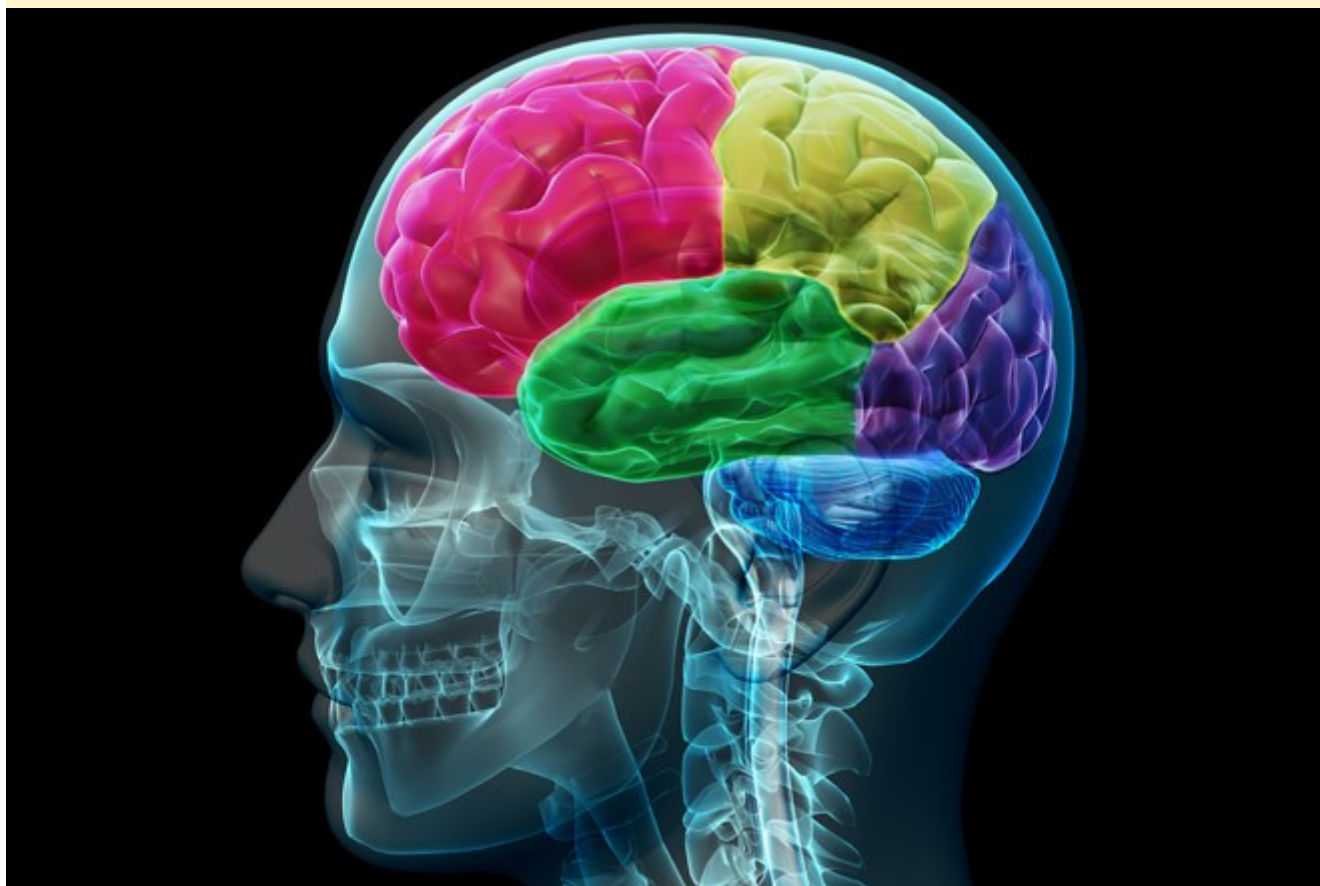
ALCATUIREA CEREBELULUI: Este situat în cutia craniană, în partea posterioară. Cerebelul uman are 2 emisfere cerebeloase unite prin vermis . Suprafața lui este brăzdată de șanturi largi, adânci, dispuse paralel.

Trunchiul cerebral :

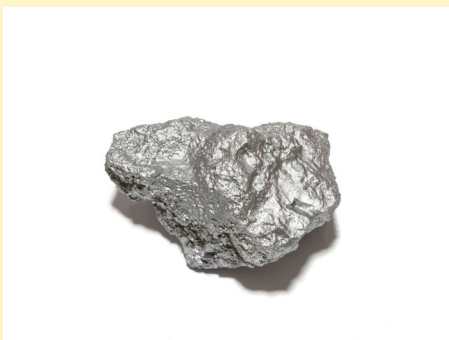
Are 3 formațiuni - mezencefalul, puntea lui varolio și bulbul rahidian, cea mai importantă parte, care conține mulți nuclei bulbari,cu diferite funcții.

ELEVĂ : Matits Milena Maria, clasa a VII-a B

PROFESOR COORDONATOR: Brănescu Argentina Laura.

20 de curiozități despre argint

Argintul este, într-adevăr, un metal cu adevărat prețios. Merită cu desăvârșire să ne îndreptăm atenția către acesta, întrucât există multe lucruri interesante despre argint pe care mulți dintre noi probabil nu le cunoaștem. În articolul de astăzi vom vorbi despre 20 de curiozități pe care, odată ce le afli, vei vedea argintul cu alți ochi.

1. Argintul este cel mai bun conducător de electricitate și căldură.
2. În Egiptul Antic, argintul valora mult mai mult decât aurul.
3. Alchimiștii au pus pe seama argintului creșterea intuiției feminine, asociindu-l cu Luna și cu simbolul Yin.
4. Argintul coloidal este un antibiotic eficient care contribuie la combaterea infecțiilor și împiedică reproducerea microorganismelor. Bacteriile nu pot dezvolta rezistență în timp la acțiunea acestuia, așa cum se întâmplă de obicei în cazul antibioticelor.
5. Argintul a fost folosit în istorie drept remediu pentru diferite boli infecțioase. Un grup de cercetători de la Universitatea din Arkansas au descoperit că tulpina bacteriei E.coli este influențată de argint, care îi diminuează considerabil influența negativă asupra corpului uman.
6. Cei care cred în puterea tămăduitoare a argintului ne îndeamnă să păstrăm în permanență un bănuț de argint asupra noastră pentru a fi feriți de deochi sau de alte energii negative emise de cei din jurul nostru.
7. Argintul pur este prea moale, motiv pentru care experții au realizat un aliaj din 92,5% argint pur și 7,5% zinc, cupru sau nichel, pentru a crea un metal ușor de modelat. Acest amestec este la fel de aspectuos ca și argintul pur, își păstrează strălucirea, însă are o rezistență mult mai mare.
8. Acest aliaj, numit ARGINT STERLING, se folosește cel mai des la realizarea bijuteriilor.
9. Argintul se găsește foarte rar în stare pură, mult mai rar decât aurul.
10. Se spune că aristocrații nu au fost afectați de influența ciumei deoarece foloseau pahare, tacâmuri și farfurii din argint.

11. Un argint lustruit poate reflecta mai mult de 90% din spectrul de lumina care este văzut cu ochiul liber.
12. Dacă îți e sete și e imposibil să ajungi la o sursă de apă potabilă, se crede că este suficient să ții în gură un obiect din argint pentru a-ți potoli setea.
13. Cu prilejul celebrării a 25 de ani de căsătorie, se organizează o așa-numită "Nuntă de Argint".
14. Cel mai mare producător de argint este Mexic, urmat de Peru și China.
15. Se crede că argintul reduce efectele semnalelor electronice ale dispozitivelor din cameră, motiv pentru care unele măști de somn au un strat subțire de argint în căptușeală.
16. Este folosit adesea pentru confecționarea protezelor și a instrumentelor medicale.
17. Se crede că dacă porți un inel de argint pe degetul mic în timpul nopții, câteva nopți la rând, tensiunea arterială se va regla.
18. Fiind mai puțin costisitor decât aurul, argintul este cunoscut și sub denumirea de "aurul săracilor".
19. Regele Cirus al Persiei purta în permanență asupra lui flacoane de argint în care punea apă fiartă și refuza să bea apă din orice alt recipient, dacă nu era din argint, fiind convins că acele recipiente din argint au beneficii inegalabile asupra sănătății sale.
20. Aruncă o monedă de argint pe fundul vasului în care pui lapte proaspăt și vei observa că mucegaiul se va forma mult mai greu.

Prof. coordonator, Mercaș Violeta
Elev Matits Marko, clasa a VIII-a A

POP IONUȚ

PAVALEAN RAUL

Luceafărul

A fost odată ca-n povești,
 A fost ca miciodată.
 Din rude mari împărătești,
 O reea frumoasă fată.

Și era una la părinți
 Și mândră-m toate cele,
 Cum e Fecioara între sfirte
 Și luna între stele.

CATRINA DARKO

MORAR RIANA

Morar Riana

Sara pe deal
 Mihai Eminescu

1. Sara pe deal buciurnd
 sună cu jale,

Turmele-î urc, stelele
 scăpără-î cale,

Apele plâng, clar izvorând în
 fantane,

Sub un salcâm, dragă, măștepti
 tu pe mine.

2. Luna pe cer, trece-așa stântă
 și clară,

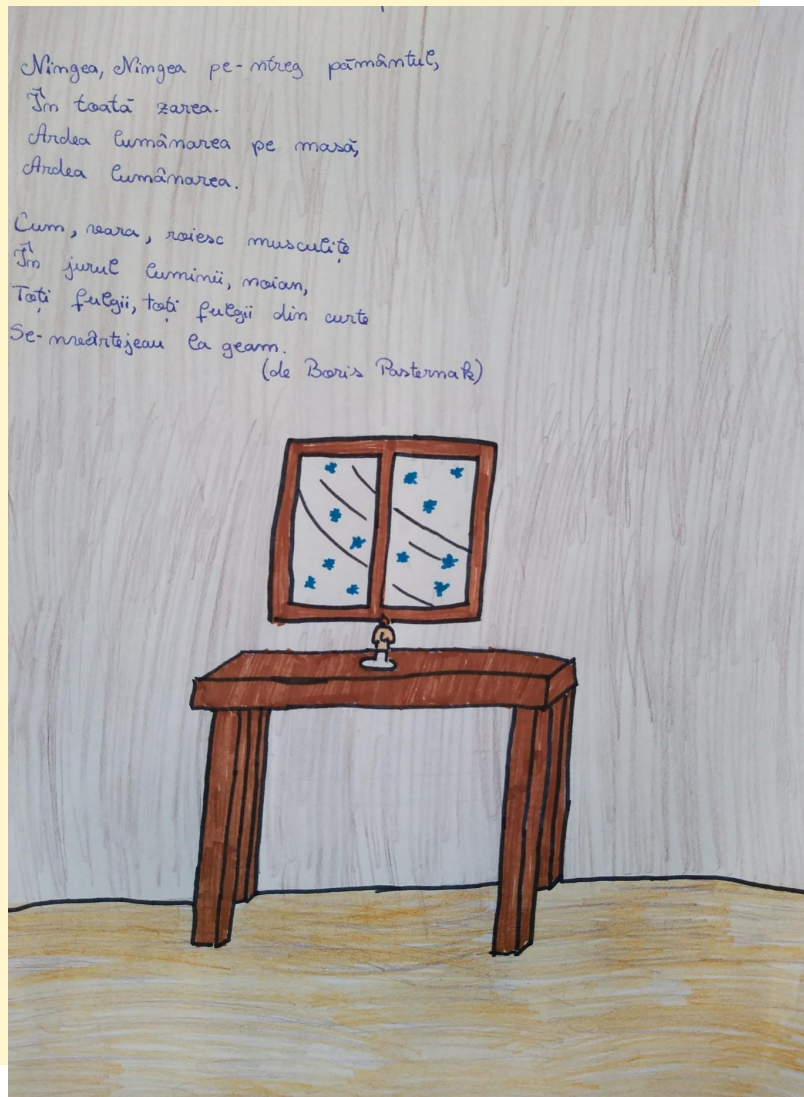
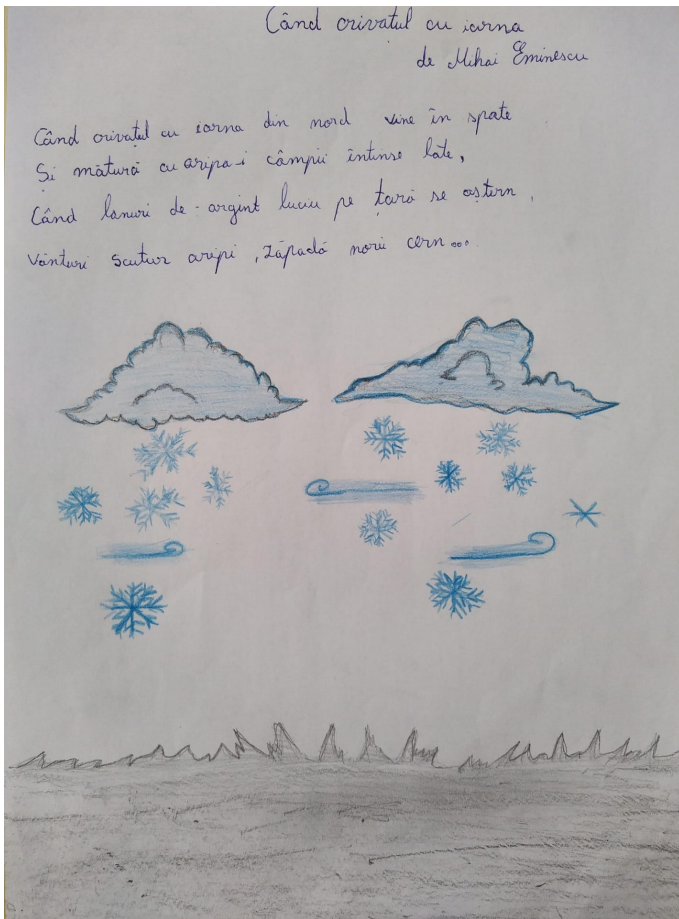
Ochii tăi mari caută-î frunza
 cea rară,

Stelele nasc umezi pe
 bolta senină,
 Pieptul de dor, fruntea
 de gânduri ți-e plină

CORNEAN ANDREEA

TRIFOI VANESSA

Linse dealurile dorm
 Poar orașul, alb sub lună,
 Geme, zăornăie și sună
 La un contrabas enorm.

Tar în calea ei senină,
 Câte-o stea se dă pe gheață
 Însemnând o dungă lină
 Și ruptură, ca o ață.

(Noapte de iarnă, de Otilia Găsimir)

GACEU DAVID

LAZĂR MELISA

Lebăda

de Mihai Eminescu

Când printre valuri ce saltă pe lăptă, în ritm ușor,
 Lebăda albă cu aripile-n vânturi, în cânturi, se leagănă-n dor.
 Aripile-i albe în apă cea caldă, se scaldă,
 Din ele bățând, și-apoi pe lăptă, pe unda de-ghinde,
 Se întinde: O barcă de vânt.

Lacul

de Mihai
Eminescu

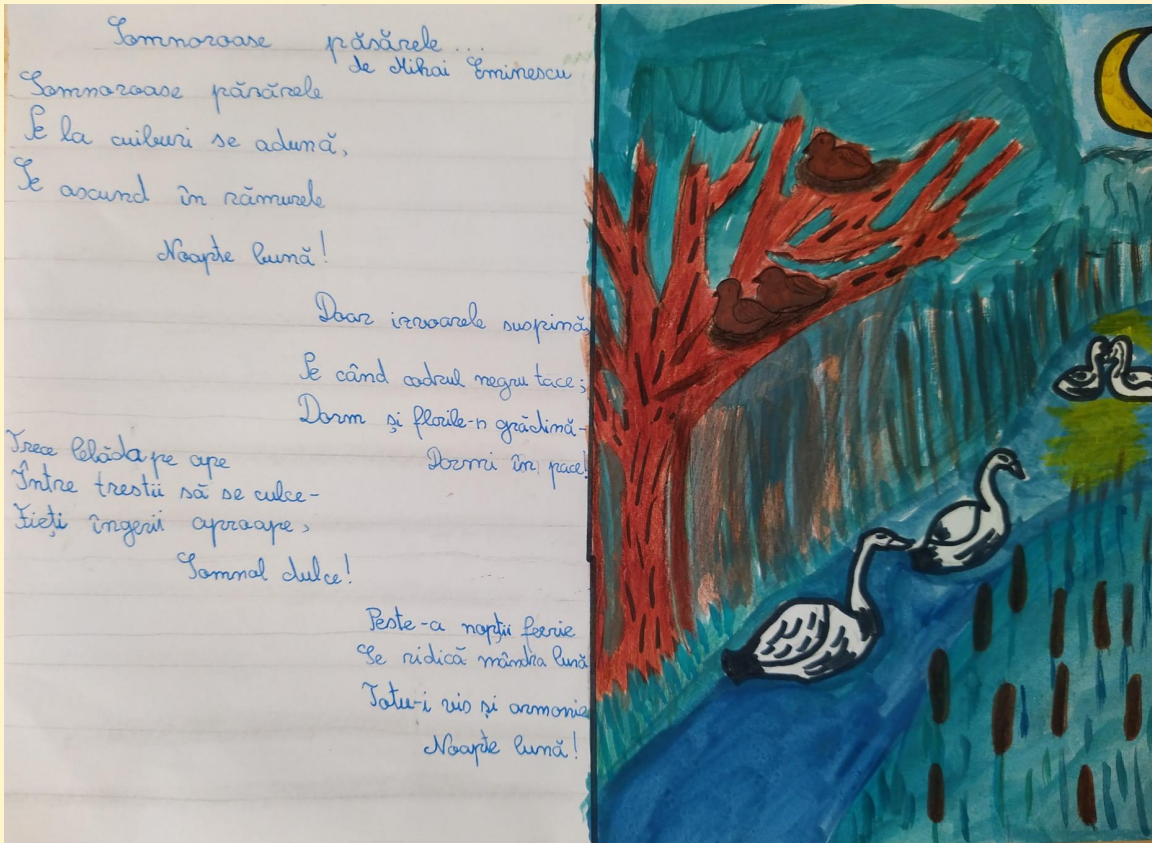
2

Lacul cadrilor albastru
 Nuferi galbeni îl încoreșă;
 Treșărind în cercuri albe
 El cutremură a bovă.

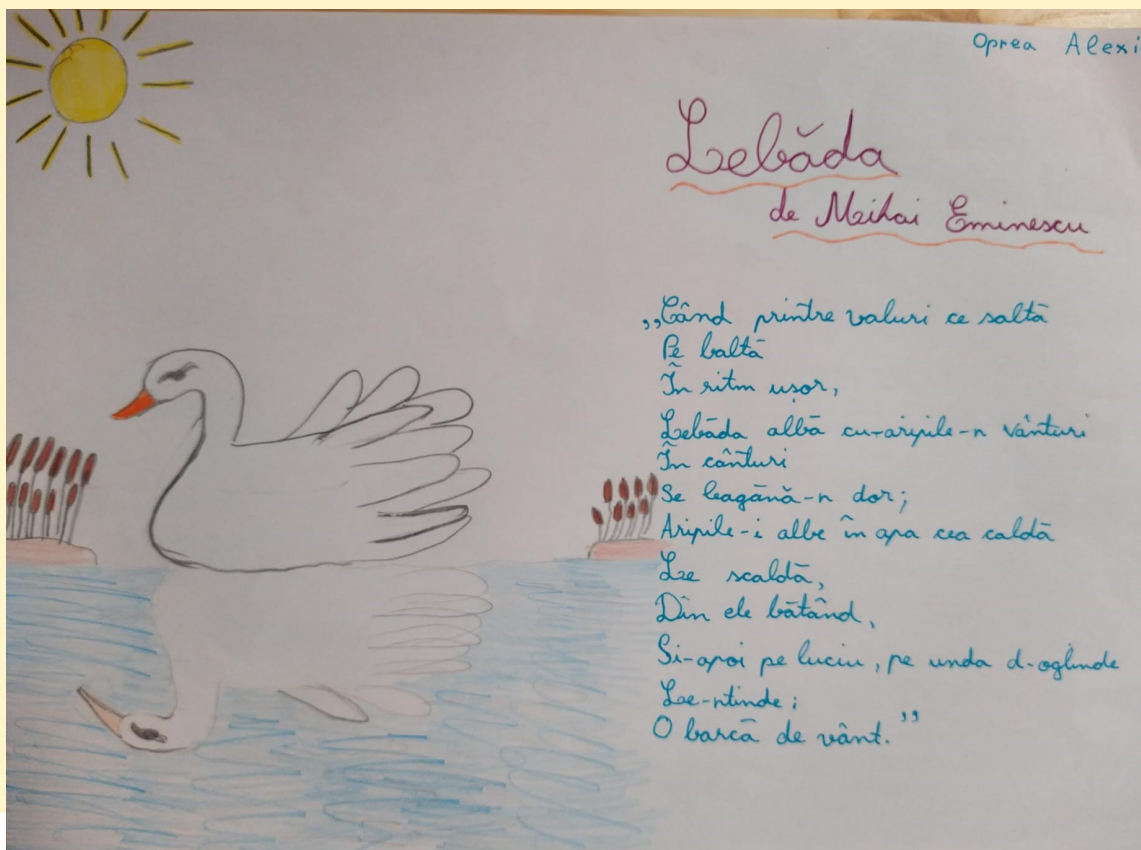
Și eu trec de-a lung de maluri,
 Parc - ascult și parc aștept
 Ea din trestii să răsară
 Și să - mi cadă lin pe piept

TURCITU ANAMARIA

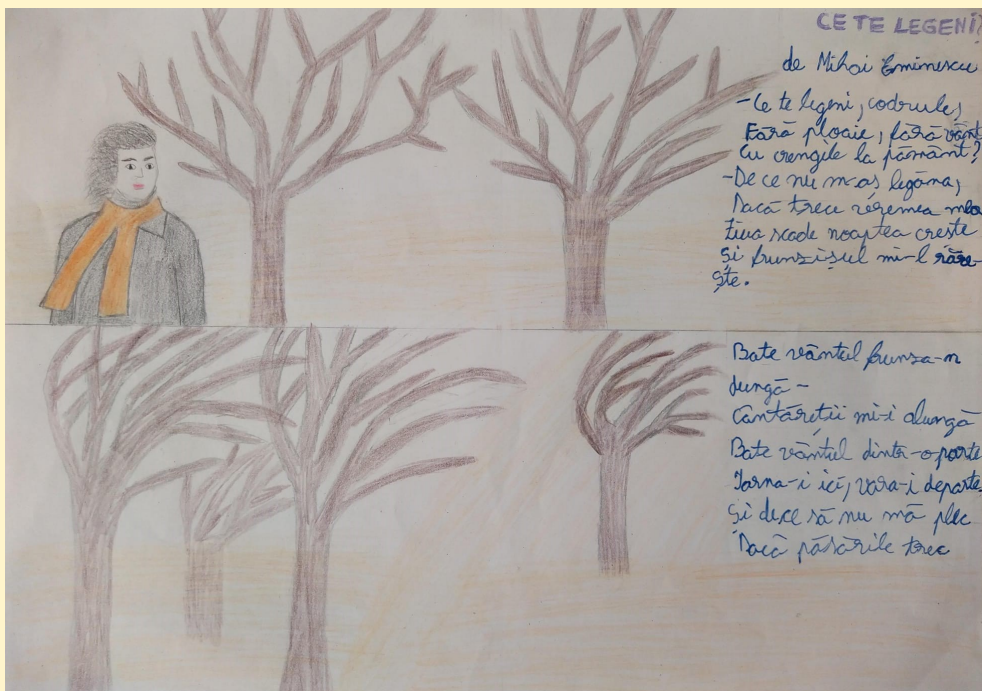
OPREA
ALEXIA

SAVA BEATRICE

SABĂU MARIA

Iarna

Iarna a venit și a acoperit pământul cu un strat gros de zăpadă; fulgii cad cu rapiditate și au forma unor stelute înghețate. Acum apele sunt acoperite cu un strat subțire de gheață.

Copacii și ei sunt îmbrăcați cu zăpadă albă și strălucitoare, totul este alb. Eu și prietena mea Maria ne-am hotărât să ieșim afară pentru a face un om de zăpadă.

Maria aduce morcovul pentru nas iar eu aduc nestul. Va fi cel mai mare și frumos om de zăpadă. Unii copii se dau cu sania alții sunt la potinuar, iar ea este un anotimp minunat, plin de farmec și aventură

SABĂU MARIA

DUMITRAȘCU

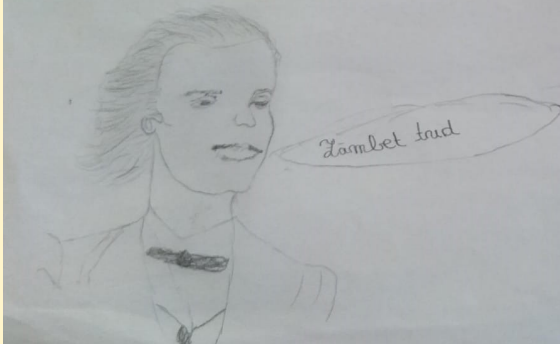
ALESSIA

Venim și farmec

Mihai Eminescu

Venim și farmec part în suflet
 Cu al tău zâmbet trist mă pierd
 Căci farmecat sunt de zâmbetea ta
 Și-mărunat de ochii tăi.

Și nu înțeleg că-m al meu suflet
 Durere de moarte tu ai pus
 Cât de frumoasă ești pot spune
 Cât te iubesc nu e de spus!

Somnoroase păsărele de Mihai Eminescu

Somnoroase păsărele
Pe la cuiburi se adună,
Se ascund în rămurele –
Noapte bună!

Trece lebăda pe ape
Între trestii să se culce
Fie-ți îngerii aproape,
Somnul dulce!

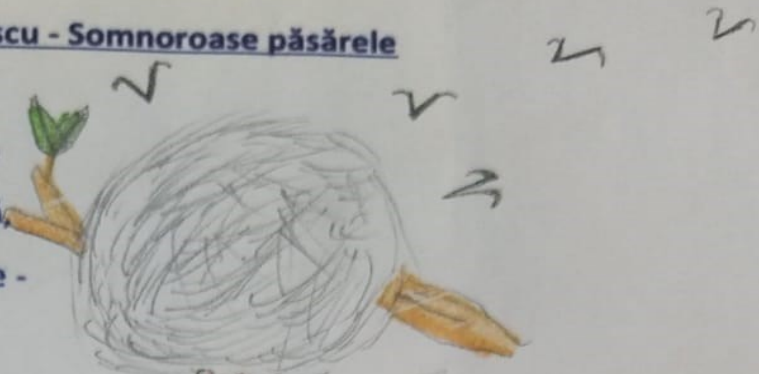
Doar izvoarele suspină,
Pe când codrul negru tace;
Dorm și florile-n grădină –
Dormi în pace!

Peste-a nopții feerie
Se ridică mândra lună,
Totu-i vis și armonie –
Noapte bună!

Versuri Mihai Eminescu - Somnoroase păsărele

Somnoroase păsărele
Pe la cuiburi se adună,
Se ascund în rămurele -
Noapte bună!

Doar izvoarele suspină,
Pe când codrul negru tace;
Dorm și florile-n grădină -
Dormi în pace!

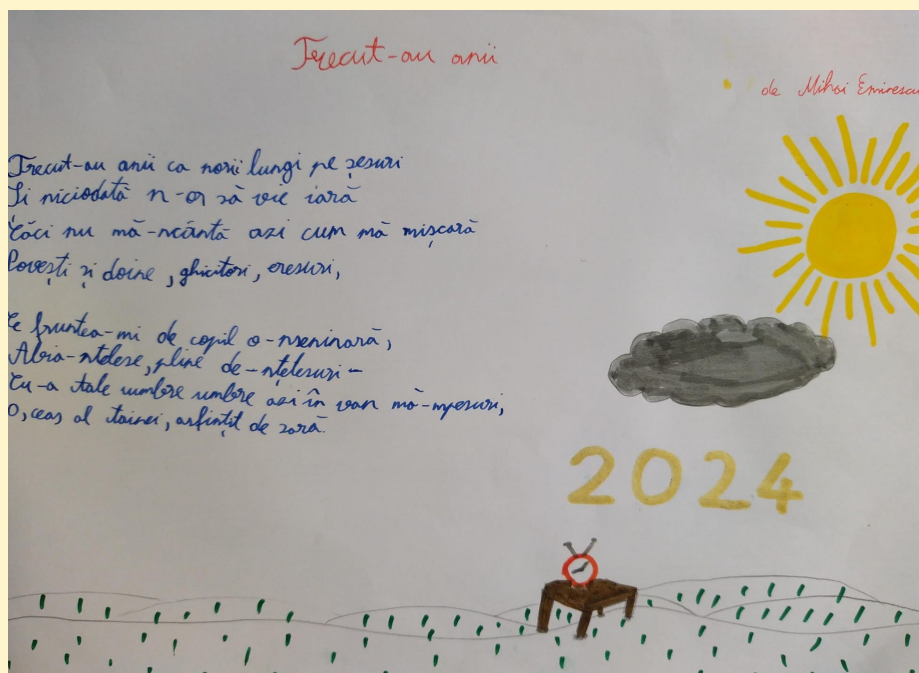
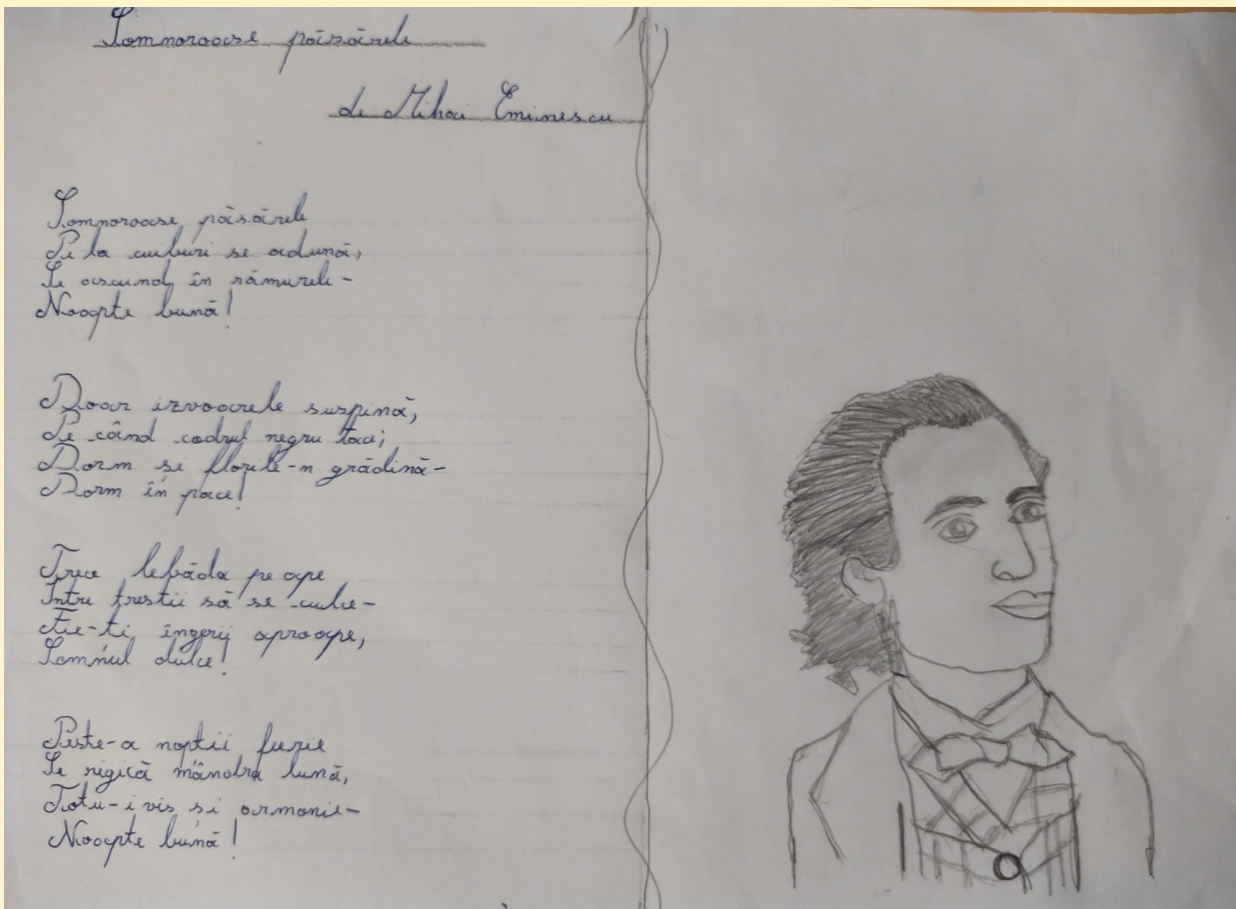
Trece lebăda pe ape
Între trestii să se culce -
Fie-ți îngerii aproape,
Somnul dulce!

Peste-a nopții feerie
Se ridică mândra lună,
Totu-î vis și armonie -
Noapte bună!

EMILI MELINA

Prof. înv. primar: SABĂU MARIA-CRISTINA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ SĂCĂLAZ
STRUCTURA BEREKSĂU MARE

Toamnă, dulce toamnă, cu frunzele toate flori - George Topîrceanu

Toamna este un adevărat tezaur pentru cei care știu să-l aprecieze. Este un moment în care natura ne oferă cu generozitate din bogățiile sale, ne îmbogățește simțurile și ne amintește că frumusețea și bucuriile se găsesc în lucrurile simple.

Toamna este și momentul când recoltele sunt adunate. Fermele și grădinile devin agitate de activitatea agricultorilor, care culeg legume și fructe. Morcovi, cartofi, dovleci, mere, pere, și struguri sunt adunați și pregătiți pentru iarnă. Toamna este timpul când gospodinele pun borcane cu gemuri, murături și compoturi, pregătind astfel rezerve pentru sezonul rece.

Bogățiile toamnei nu se opresc aici. Pomii se pleacă sub greutatea roadelor lor, iar fructele se coc în soarele blând al toamnei. Merele, perele, strugurii și nucile devin adevărate delicatese pentru papilele noastre gustative.

Și în acest an, am vrut să sărbătorim într-un mod inedit "toamna". Inspirați de roadele obținute în această toamnă, elevii, părinții și cadrul didactic s-au gândit să organizeze o activitate complexă. Copiii și părinții au adus în clasă roadele toamnei: legume, fructe și prăjiturile. Piesele de rezistență au fost o delicioasă prăjitură cu mere și tarta de morcovi.

Pentru reușita acesteia, activitatea a fost anunțată din timp elevilor și părinților.

Totul a fost aranjat într-un mod autentic, această activitate având un caracter tradițional, care aseasonate cu cântece, jocuri și poezii despre toamna au creat o atmosferă rustică, sărbătorindu-se în acest fel cel mai bogat și frumos anotimp.

Elevii au învățat în cadrul activităților instructiv-educative desfășurate la clasă despre frumusețea și bogăția acestui anotimp.

La începutul activității, s-au purtat discuții despre anotimpul toamna. Împreună cu părinții, elevii au realizat un panou cu diverse citate despre toamnă.

Elevii ajutați de părinți au decupat coronite cu fructe și legume de toamnă pe care le-au purtat pe tot parcursul activității și l-au avut alături și pe Sperie Ciori.

Într-o atmosferă de bună dispoziție, s-a desfășurat jocul "Spune tot ce știi". Într-un coșuleț au fost puse diferite fructe și legume, iar elevii ajutați de părinți au fost solicitați să le recunoască și să spună tot ce știe despre ele. Elevii au denumit fructele și legumele prezentate, iar la final au ascultat și au intonat cântecul "Fructele".

Pe tot parcursul desfășurării activității participanții au servit din bunătățile aduse, s-au simțit bine și au colaborat împreună.

Această activitate a întărit colaborarea dintre școală și familie, a adus sensibilitate în rândul părinților participanți la activitate prin faptul că au petrecut timp alături de copii lucrând împreună, dezvoltând comportamentele cooperării între copii.

PROIECTUL "Toamna în viziuni transdisciplinare"

„Toamna – ultimul și cel mai frumos zâmbet al anului”. William Cullen Bryant

Școala are misiunea de a-i pregăti pe copiii de azi pentru a face față vieții în continuă accelerare, dezvoltându-le competențe, valori și aptitudini necesare reușitei personale și sociale.

Transdisciplinaritatea reprezintă demersul care poate să răspundă la anumite întrebări sau să rezolve probleme semnificative ale vieții de zi cu zi și poate prilejui valorificarea și aplicarea cunoștințelor, formarea unor capacități care transcend disciplinele de studiu. Ea ne oferă noi viziuni de legătură între disciplinele de studiu. Putem să discutăm despre frumusețea naturii în perioada de toamnă din mai multe perspective și prin diverse forme de exprimare. Frumusețea toamnei poate fi frumos redată prin cuvinte, prin sunete muzicale dar și prin artele plastice.

În cadrul Scolii Gimnaziale Săcălaz în perioada 06.11-11.11 2023 s-a desfășurat proiectul "Toamna în viziuni transdisciplinare". Prin intermediul activităților derulate în cadrul acestui proiect am urmărit ca elevii să devină conștienți de simțul estetic și de nevoia de frumos a fiecăruia dintre ei, să învețe prin cooperare, să respecte sarcini specifice pentru realizarea unui proiect comun, să devină conștienți că frumusețea naturii poate fi prezentată într-o manieră transdisciplinară, să valorifice și să dezvolte aptitudini și abilități în cadrul unor activități extrașcolare cu prezentă fizică în comunitate.

În acest proiect au fost implicați atât elevii din clasele gimnaziale din localitatea Săcălaz cât și cei din Beregsău Mare. Astfel copiii au asociat și selectat poezii cu specificul toamnei în limba română realizând colaje, au scris compuneri cu abordarea tematicii toamnei în limba engleză, au prezentat anotimpul toamna prin intermediul unor compuneri în limba franceză și de asemenea au realizat desene cu peisajul toamnei și au realizat un recital muzical cu cântece despre toamnă. Profesorii implicați în coordonarea acestor activități sunt: Prof. Ileana Enăștescu, Prof. Luțai Silvia, Prof. Iulia Oană, Prof. Mariana Manea-Samoilă.

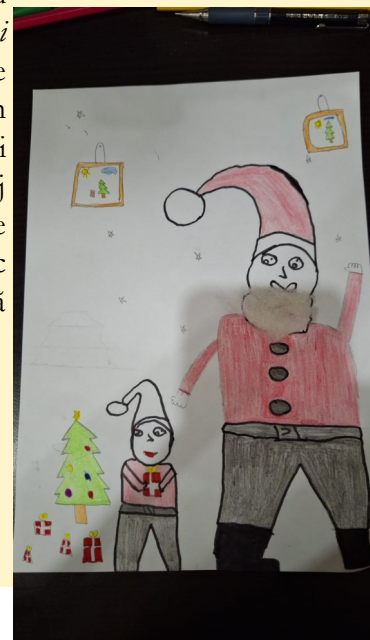
Tradiții și obiceiuri de Crăciun și de Anul Nou

Obiceiurile și tradițiile de iarnă ocupă un loc important în folclorul românesc, acestea desfășurându-se începând cu Ajunul Crăciunului și încheindu-se cu Boboteaza (Botezul Domnului) și Sfântul Ioan Botezătorul. Tradițiile și obiceiurile de Crăciun și de Anul Nou au un caracter ciclic, repetându-se în fiecare an la anumite date fixe și ele sunt strâns legate de viața și bunăstarea atât a colectivității cât și a familiei.

Colindatul este datina cea mai respectată și cultivată iar participanții sunt de obicei băieți tineri sau bărbați însurați. În fruntea lor se află un șef ales special pentru că el cunoaște bine repertoriul de colinde și urările și are rolul de a conduce ceata. Predomină colindele religioase care se referă la vestea nașterii Pruncului Iisus Hristos și a plecării Maicii Domnului spre Betleem. Prima dată colindătorii cântă afară iar apoi sunt invitați în casă unde cântă colindele adresate gospodarului, și a altor membri din familie de la copilul mic la bătrân dar și în funcție de ocupație, urându-le fericire și noroc. Astfel au fost păstrate un număr reprezentativ de colinde pentru: băiat, fetiță, fată mare, tineri căsătoriți, văduv, preot, pescar, cioban, negustor, profesor, soldat etc. În ajunul Crăciunului, grupuri de colindători merg din casă în casă să vestească venirea lui Iisus pe pământ. În funcție de zonă, colindătorii sunt înbrăcați în port popular, cu broderii specifice locului. Persoanele care sunt colindate oferă nuci, covrigi, mere și bani. Un alt obicei specific sărbătorilor de iarnă este *Steaua*. Acest obicei se practică în prima zi de Crăciun și evocă momentul biblic în care magii de la răsărit au călătorit spre pruncul Iisus Hristos având ca reper o stea strălucitoare.

Colindele cunosc o clasificare în funcție de tematică și astfel avem colinde religioase care relatează momentul biblic al nașterii lui Iisus Hristos, aici intrând ”Steaua,, și ”Viflaimul,,. Avem colindele profane în care se face referire la muncile agrare sau la alte tradiții populare iar în această categorie întâlnim:”colindele de feciori,, ”colindele cu măști,, , ”sorcova,, și ”plugușorul,,. Mai avem colindele cosmogonice care au texte ce fac referirea la facerea lumii sau subiecte de vânătoare.

În ceea ce privește *obiceiurile de Anul Nou*, acestea au la bază concretizarea unor mituri antice legate de cultul soarelui și al animalelor. Data de 31 decembrie în conștiința populară reprezintă moartea și renașterea ordinii cosmice. Astfel s-au cristalizat obiceiuri precum ”Ursul,, , ”Capra,, , ”Jienii,, , ”Mascații” etc. care utilizează măști și costume speciale și alte obiecte reprezentative dar nu lipsește muzica și dansul care se evidențiază prin virtuozitate și dinamism. *Plugușorul* este în legătură strânsă cu mitul fertilității, având un text de urare de belșug și sănătate ce se transmitea din tată în fiu. *Dansul ursului* se întâlnește în Moldova, partiat de Anul Nou. Ursul este întruchipat de către flăcău îmbrăcați în blana unor urși iar în dreptul urechilor are ciucuri rosii. În fruntea grupului se află o persoană ce poartă numele de ”Ursar” și nu lipsesc nici muzicanții și adesea un întreg alai de personaje precum este ”puiul de urs” personaj reprezentat de către un copil. Personajele care întruchipează ursul execută sunete de mormăit și imită pașii legănați și scandați specifici acestui animal, izbind puternic pământul cu tălpile pe ritm mult tobelor sau pe melodia fluierului. Prin această practică străveche se considera că solul se purifică și devine mai fertil în Noul An.

Tot de ajunul Anului Nou se practica și ”Vergelul,, un obicei la care participau tinerii necăsătoriți și părinții acestora. Cei care practicau acest obicei doreau să afle dacă vor urma să se căsătorească și se adunau în casa unei gazde unde aruncau un obiect personal, ca de exemplu un inel, pieptene, mărgea, ban etc. într-un vas cu apă. Cel care conducea această practică se ajuta de două vergele de la războiul de țesut cu care bătea în marginea cazanului rostind anumite cuvinte. Apoi pe rând erau scoase obiectele din apă la cererea participanților. Dacă se scotea o piatră se considera că este căsătoria amânată, dacă se scotea un inel însemna că va fi nuntă iar banul reprezenta bogăție.

În preajma sărbătorilor de iarnă oamenii din Banat se pregătesc cu mic cu mare de sărbătoare. Casele și mesele sunt pline de bucate alese pentru a primi vestea Nașterii Domnului cu bucurie. De Crăciun, în satele din Banat, se păstrează cu sfințenie tradițiile și atmosfera specifică Nașterii Domnului Iisus Hristos. Cel mai important obicei păstrat până în zilele

noastre este mersul cu colinda. În Banat așa cum se întâmplă și în alte regiuni din țară participă cete de copii și mai spre seară cete de tineri. În seara de Ajun sau în prima zi de Crăciun, copiii merg cu ”Steaua,, vestind Nașterea Domnului. Acest obicei ne aduce aminte de astrul călăuzitor, care a fost luat drept reper de către cei trei magi în găsirea și alfarea lui Iisus. În Banat, în ajunul Crăciunului, seara, copiii din satul Tapia, pornesc cu ”Steaua,, prin casele gospodarilor. Ei se pregătesc cu câteva săptămâni înainte și fac repetiții la biserică, fiind ajutați chiar de către preotul din sat.

Copiii merg să vestească Nașterea Domnului așa precum au mers și magii să-L caute pe Pruncul Iisus călăuziți de o stea. La această colindă participă doar băieți. Trei dintre ei sunt îmbrăcați în magi iar altul îl reprezintă pe Irod. În grup mai sunt și alți copii îmbrăcați în alb. Ei poartă o stea din lemn frumos împodobită în mijlocul căreia este o icoană cu Fecioara Maria și Pruncul Iisus și cântă cântecele specifice: ”Steaua sus răsare,, și ”Trei crai de la răsărit,, și redau o scenetă în care magii se întâlnesc cu Irod. Copiii sunt așteptați cu mare drag de către săteni, care îi primesc în case și îi răsplătesc cu nuci, dulciuri bani și colaci.

Un alt obicei străvechi în găsim cu două denumiri ”Viflaimul” sau ”Irozii” în care copiii aduc la lumină o scenetă în care se prezintă povestea Nașterii Domnului.

În județele din Banat întâlnim și superstiții de Anul Nou. În unele localități din Banatul montan, județul Caraș Severin, sătenii folosesc calendarul din foi de ceapă pentru a prezice dacă va urma un an ploios sau secetos. În noaptea de Ajun de Anul Nou se taie din ceapă doisprezece foi, care sunt botezate cu numele lunilor din an. Foile se așază pe pervazul unei ferestre și se pune sare în cantități egale în fiecare coajă. După miezul nopții, sătenii încep să aprecieze lunile ploioase după cantitatea de apă care se strânge în fiecare foaie de ceapă.

BănăŃenii nu mănâncă la masa de revelion găină, pentru că se spune că nu le va merge bine în anul care urmează. Preferă cocoșul, curcanul sau rața pentru a avea noroc în Noul An, piftia pentru ca fetele să aibă tenul curat, peștele care este semnul prosperității și gogoșile semn al hărniciei. De asemenea, bărbații din satele bănăŃene beau în noaptea de Anul Nou câte un pahar de țuică din prune fiartă, îndulcită cu zahăr ars și în care se pun sâmburi de nuci ca să fie sănătoși tot anul.

Acest articol a fost realizat de către elevele:

Eleva Trifoi Vanesa din clasa a VI-a A

Eleva Mun Andra din clasa a VI-a B

Eleva Dănilă Izabela Maria din clasa a VI-a B.

Profesor coordonator Vidra Angelica-Ioana

Aflându-ne în perioada Sărbătorilor de Iarnă, odată ce am pășit în luna decembrie, parcă o doză de emoție ne cuprinde deopotrivă atât pe cei mai mici dintre noi, cât și pe cei mai mari... e parcă o lună magică, o lună în care toate momentele mai puțin benefice și utile de peste an sunt date uitării și ușor ușor ego-ul adultului este trimis într-un con de penumbră, lăsând în prim plan emoția și bucuria copilului de odinioară, care se bucura de orice moment, de la colinde, la ornamente confecționate manual, la cadouri mici, care într-adevăr aduceau bucurie fiecăruia în parte, nu neapărat prin valoarea pecuniară, cât mai degrabă prin faptul că simțai că nu erai uitat.

Chiar dacă, generațiile actuale sunt mai încântate de prețul unui cadou, aflându-ne într-o perioadă a globalizării în care valorile devin nonvalori, iar micile gesturi de apreciere sunt insignifiante, consider că totuși, este de datoria noastră, a adulților, să le insuflăm celor mici și adolescenților deopotrivă că fericirea stă în lucruri simple..

În acest sens, în săptămâna antemergătoare Vacanței de Iarnă, perioadă ce coincide cu „Săptămâna Școala Altfel”, am desfășurat, în calitate de diriginte al elevilor clasei a V-a A, o serie de activități menite să îmbunătățească atât coeziunea de grup, cât și dezvoltarea emoțiilor și a unor deprinderi și aptitudini individuale, totodată dorind ca astfel să dezvolt în rândul elevilor mei arta frumosului.

În prima zi, am confecționat împreună omuleți de zăpadă, pe care i-am numit general „Hazliul Snowy”. Este o metodă simplă de a dezvolta elevilor de început de ciclu gimnazial aptitudini privind îndemânarea utilizării unei foarfece (prin tăieturi drepte și ondulate), lipire, îndoire, înnodare, etc. De asemenea, este o metodă deloc costisitoare, având nevoie de: orez, șosetă albă, ață de diferite culori, pânză de diferite culori și nasturi și ochișori mobili.

Și după două ore pline, în care am îmbinat utilul cu plăcutul și învățarea cu joaca, a venit și rezultatul final... Cum vi se par? Nu sunt nostimi?

Prof. Țigă Daniel-Alin

Îmi doream de tare multă vreme să zbor cu balonul. De fapt, dacă stau bine să mă gândesc, totul a început de când am citit prima mea carte. Era o carte în limba franceză. Cartea se intitula "Sandy Bell călătorește cu balonul". Țin minte că am primit-o de la mama prietenei mele din copilărie. Ea era profesoară de franceză. Erau niște desene animate minunate pe vremea aceea intitulate Sandy Bell. M-am străduit eu să citesc cât am putut în limba franceză dar m-a impresionat faptul că baloanele într-adevăr există și oamenii chiar pot zbura cu ele. Așa a încolțit visul meu de a zbura cu balonul.

Au trecut mulți ani până s-a ivit ocazia de a zbura cu balonul. Se spune că atunci când ai o dorință, tot Universul conspiră la îndeplinirea ei. Așa că am găsit oferta unui sejur minunat care includea și zborul opțional cu balonul cu aer cald în Capadocchia.

Am plecat în acea excursie minunată. Seara ne-am cazat în Cappadocia, aproape de locul de unde a doua zi plecam cu balonul. Ghida noastră ne-a anunțat că ne vom trezi la ora 3 să putem pleca la ora 3 și 30 de minute.

Am dormit câteva ore, m-am trezit și m-am pregătit de plecare. Am plecat cu microbuzul. Pe la 4 și ceva am ajuns la locul de unde trebuia să plecam. Am căutat balonul cu care trebuia să zburăm și pe la 5 deja au început să umfle baloanele. E foarte interesant cum se face foc când baloanele se afla jos culcate într-o parte și gradat se îndreaptă flacăra spre ele. Încet, încet se ridică materialul din care e confecționat balonul, până când se umflă complet. Nu-și ia zborul deoarece e ancorat pe pământ cu niște frânghii groase prinse de coșul balonului din mai multe părți.

Ghida ne-a spus că putem să urcăm. Am urcat pe o scăriță și am intrat în balon. În interiorul balonului sunt practic mai multe coșuri de nuiele unite una de alta. Într-un coș intra 6 sau 7 persoane. Și sunt 4 coșuri unite. Așadar încap aproape 30 de persoane într-un balon, contrar opiniilor altora. Aparent încap puține persoane însă realitatea este alta. Probabil că depinde și de dimensiunea balonului.

După ce am urcat în balon, am fost instruiți despre modul cum ne vom așeza la aterizare. Ne-a explicat că aunci când ne va spune el să ne așezăm în poziție ghemuită să ne ținem de frânghiile din fața noastră și să ne aplecam capul spre înainte. Fiecare dintre noi aveam în fața noastră o bucată de frânghie micuță de care trebuia să ne ținem atunci când ni se va solicita acest lucru. Acestea fiind spuse, cel care conducea balonul, a tras de maneta prin care se ridică flacăra și am început ușor, ușor să ne desprindem de sol. Parcă pluteam. Era așa de lină urcarea încât parcă eram un fulg. Flacăra nu era constantă. Din când în când mai trăgea de manetă să iasă flacăra. Pluteam în aer și admiram răsăritul soarelui.

Baloanele își iau zborul înainte de răsăritul soarelui deoarece temperatura de afară trebuie să fie mai mică decât cea din interiorul balonului pentru a putea zbura.

Era o senzație minunată. În jurul nostru erau alte zeci de baloane colorate care împânzeau cerul. Sub noi era Valea dragostei, o vale plină de formațiuni calcaroase cu forme haioase. Balonul s-a înălțat până la 800 de metri. Noi și alți oameni din alte baloane colorate ne bucuram de răsăritul soarelui. Nu știai încotro să te uiți. Erai înconjurat de frumusețe. Nu am avut deloc urechile înfundate de la altitudine. Nu am simțit deloc presiune la nivelul capului așa cum am simțit de la avion. Pentru mine fost ca și cum pluteam pe un norișor și admiram frumusețile lumii. Eram atât de bucuroasă că aș fi vrut să nu se termine niciodată acele momente de beatitudine. Aș fi vrut să opresc timpul în loc și să rămân mereu acolo sus într-un balon colorat să admir celelalte baloane și să plutesc efectiv deasupra lumii.

Dar cum tot ce e frumos se termină repede, am început ușor, ușor să coborâm. Zborul a durat în jur de o oră. La aterizare fiecare balon era așteptat de o mașină cu remorcă. Balonul trebuia să aterizeze fix pe remorca respectivă. Am fost instruiți să ne ținem de frânghii și să ne punem în poziția ghemuită dacă va fi cazul. Dar nu a fost cazul, balonul a aterizat foarte frumos pe acea remorcă și apoi am fost ajutați să coborâm rând pe rând pe o scăriță atașată balonului.

Când a coborât toată lumea am fost invitați să servim câte un pahar de șampanie și ni s-a înmănat o diplomă prin care se certifică faptul că am avut curajul de a zbura cu balonul. Am ajuns înapoi la hotel cu așa o bucurie în suflet ca nu am mâncat nimic până seara. Sufletul meu era așa de plin de bucurie încât nu-mi era nici foame, nici sete, nici somn.

A fost o experiență de neuitat pe care aș putea-o repeta la nesfârșit.

Ghida noastră ne-a spus că aceeași senzație o au toți cei care zboară cu balonul, că și-ar dori în fiecare zi o astfel de experiență.

Urmați-vă visele indiferent dacă sunt mici sau mari, indiferent că sunt multe sau puține, viața e prea scurtă pentru a ne plânge de milă și a căuta motive să nu fim fericiți. viața. Nimeni altcineva.

PROF. POPA TATIANA IULIA

ȘCOALA DIN SĂCĂLAZ -CURIOZITĂȚI-

Știați că...

- *primele forme de învățământ în Săcălaz s-au desfășurat pe lângă biserică, deoarece printre puținii știutori de carte din sat erau preotul și dascălul (cântărețul din străină)?
- *în 1766 Săcălazul apare amintit cu o școală cu predare în limba română, ceea ce ne face să presupunem că aceasta exista și în anii anteriori?
- *odată cu strămutarea românilor săcălăzeni în Toracul de azi și venirea coloniștilor germani (1766), la Săcălaz

*actuala clădire a școlii a fost inaugurată în 1901, fapt datat și pe frontispiciu (Săcălazul era sub ocupație maghiară)?

*în 1904 școala avea 5 învățători și 5 învățătoare?

*în perioada Primului Război Mondial (1914-1918) tinerii învățători au fost nevoiți să plece pe front, deci clasele au fost comasate, fiind câte 100 de copii la o învățătoare?

*în aceeași perioadă a războiului, unele clase au fost transformate în spital ambulatoriu militar pentru soldații răniți pe front?

*din 1944 (finalul celui de-al Doilea Război Mondial) unele familii de germani părăsesc satul, în locul lor venind familii de români din întreaga țară? Acum la școală se reintroduce limba de predare română.

- *în perioada 1947-1988 la școala din Săcălaz existau clase cu predare în limba germană și clase cu predare în limba română?
- *numărul copiilor era atât de mare încât, în anii `80, a fost nevoie de încă o clădire, numită „școala mică”, aflată în prelungirea Căminului Cultural?
- *din anul școlar 1988-1989 învățământul din Săcălaz se face exclusiv în limba română, deoarece majoritatea populației de origine germană plecase în țara de origine?
- *cea mai longevivă învățătoare a fost Ecaterina Tiugan, care a activat la catedră 46 de ani, educând multe generații de săcălăzeni în perioada 1952-1998?
- *școlii noastre i s-a adăugat un etaj din 2012?
- *în prezent, în școala noastră învață 650 de elevi, inclusiv preșcolari?

Dragi elevi, aceste curiozități (și multe altele) le găsiți în cartea „Săcălaz-timp și istorie” a domnilor Gheorghe Blejușcă și Ștefan Tomoiogă. Vă garantez că e o lectură extrem de interesantă, pe care vă invit să o faceți! Mie mi-a plăcut. Aștept păreri și impresii de la voi!

PROF. RAMONA ONOFREI

Elevi în curtea școlii din Săcălaz

La ora de limba română, cu domnul profesor Mihai Cercega

PROIECT ERASMUS + KA122-ADU

Școala Gimnazială Săcălaz este o școală din mediul rural care nu a beneficiat de proiecte de mobilitate. Numărul elevilor înscriși este de 960 de elevi și preșcolari, de etnie română și sârbă. În școala noastră avem o clasă combinată în care se învață în limba sârbă. Vârsta copiilor este cuprinsă între 3 și 16 ani, 50 dintre acestia sunt copii cu CES. 160 de elevi provenind din medii sociale sărace. Avem elevi care provin din familii numeroase: familii cu 16, 14 copii, etc. Între elevii școlii noastre sunt 20 de elevi instituționalizați, elevi care provin de la case de copii.

Într-o diversitate culturală și socială, problemele cu care ne confruntăm sunt diverse. Lipsurile materiale și afective generează probleme de comportament, de adaptare și respect. Astfel, în rândul elevilor întâlnim foarte des cazuri de agresiune verbală și fizică, atât față de colegi cât și față de profesori. Un număr de 2-3 cazuri de bullying sunt semnalate săptămânal la nivel de școală, aceste cazuri întâlnindu-se în rândul elevilor de ciclul primar și gimnazial. Pentru a rezolva aceste conflicte am apelat la sprijinul consilierului școlar, la sprijinul poliției locale, cadrele didactice neavând o formare în acest sens. Una din cauzele acestor probleme, identificată în urma discuțiilor cu elevii este abuzul părinților asupra copiilor sau a elevilor mai mari din centre. Elevii agresivi acasă, devin agresori la școală, alegând ca victime elevi timizi, vulnerabili, forma de bullying folosită fiind de intimidare, agresiune fizică. Au fost și cazuri de șantaj asupra unor elevi. Șantajul era al unor colegi în vederea obținerii de bani. În contextul acestor evenimente, a nevoii de intervenție eficientă și constructivă a cadrelor didactice în acest tip de situații, este imperios necesar o formare pentru dobândirea de competențe în gestionarea situațiilor de tip bullying. Astfel, prin formarea unor echipe de cadre didactice cu experiență și cadre didactice debutante, intervenția va fi durabilă, coerentă.

Competențele dobândite prin participarea la cursuri vor asigura creșterea calității vieții sub aspect social, de sănătate bună și încredere. De aceea, este nevoie ca să formăm echipe de intervenție reală și promptă pentru a împiedica comportamentele de tip bullying să aibă loc în școală, dorind să creăm un mediu școlar sigur.

Pentru că o parte a problemei pleacă din rândul familiilor elevilor, vom organiza, sesiuni de informare a părinților pentru a-i învăța cum să facă față acestor situații, să recunoască semnele care arată că, copiii lor suferă. Vom instrui și colegii care nu au participat la mobilități, în vederea formării tuturor cadrelor angajate. Cadre didactice, părinți, elevi vom învăța să ne dezvoltăm încrederea în școală, să avem toleranță 0 față de agresiune, făcând din școală un mediu sigur și plăcut de învățare.

A doua nevoie identificată este generată de faptul că, deși școala deține infrastructură digitală: table interactive, laptop-uri în fiecare sală de clasă, tablete pentru fiecare copil, acestea sunt folosite doar la nivel elementar. Tablele interactive sunt folosite pentru a scrie la tablă, pentru a proiecta un film. Cadrele didactice nu au fost inițiate în folosirea acestor table, școala nu dispune de fonduri pentru formarea cadrelor didactice. Deși aceasta infrastructură digitală există în toate sălile, sunt folosite doar la câteva discipline-română, biologie, de aceea am dori să învățăm să folosim acest tip de echipamente la toate disciplinele, să învățăm să adaptăm conținuturile la 90% din discipline astfel încât acestea să trezească interes în rândul elevilor. Avem nevoie ca elevii să învețe să se conecteze și ei la tablă prin tableta pe care o au, participând astfel activ la lecții. Utilizarea echipamentelor digitale de către elevi va face ca implicarea lor să poată fi monitorizată. Participanții la cursuri vor primi

ÎN CE CONSTĂ PROIECTUL DE MOBILITATE

Cursurile alese sunt în concordanță cu nevoile identificate. Furnizorii de cursuri au fost selectați folosind Catalogul de cursuri Erasmus plus, precum și alte platforme care oferă cursuri, potrivit nevoilor noastre. Pentru a ne asigura de calitatea cursurilor, am căutat să obținem informații de pe internet despre furnizori și despre calitatea cursurilor. În alegere am avut în vedere și de modul în care sunt structurate cursurile, prezentarea, descrierea detaliată a cursurilor, conținut, obiective, grup țintă precum și ce competențe sunt dobândite prin aceste cursuri, durata cursurilor. Am avut în vedere alocarea de către furnizor a unui număr suficient de zile pentru formare, pentru a asigura participanților suficient timp pentru formarea competențele vizate de fiecare curs, învățare digitală, de îmbinare a teoriei cu practica, dar și de stabilirea unor relații, pentru schimbul de bune practici cu colegi din alte țări. Am contactat furnizorii de cursuri pentru a-i informa despre intenția noastră de a participa la cursuri. Din partea acestora, am primit informații referitoare la cursuri, perioadele și locațiile în care urmează să se deruleze aceste cursuri. Am urmărit ca limba de predare a cursurilor să fie limba engleză. Având în vedere faptul că, personalul didactic al Școlii Gimnaziale Săcălaz nu a participat până acum în proiecte de mobilitate, și, datorită lipsei noastre de experiență am ales să participăm cu 15 cadre didactice la mobilități de scurtă durată. Pentru a avea o arie de cuprindere și a da posibilitatea tuturor celor interesați să aplice, profilul participantului la mobilitate l-am creionat printr-un prim aspect legat de dorința acestuia de a se dezvolta profesional, de a dori să participe activ la viața școlii, să fie preocupat de identificarea de soluții la problemele pe care școala le are, de a fi deschis la munca în echipă și, de a fi dispus să învețe pe alții, diseminând cunoștințele acumulate. De asemenea, acesta să fie responsabil că aceste competențe vor fi instrumente de intervenție reală în rezolvarea problemelor școlii, și, că acestea trebuie să fie regasite în activitatea sa didactică.

Colectivul cadrelor didactice al Școlii Gimnaziale Săcălaz are în componența sa și persoane aparținând grupurilor dezavantajate. În acest sens, 3 cadre didactice selectate vor aparține acestui grup vulnerabil. Egalitatea de gen o vom realiza prin selecția unui număr de 4 cadre didactice, bărbați, dat fiind faptul că 10% din cadre sunt bărbați. un procent de 1% din cadrele didactice sunt de naționalitate sârbă, astfel că, două dintre cadrele didactice selectate să aparțină acestei minorități. Din grupul selectat vor face parte și cadre didactice debutante precum și cadre didactice cu experiență didactică. Patru cadre didactice selectate vor fi cadre didactice debutante, și 11 cadre didactice vor fi cadre didactice cu experiență mai mare de 5 ani. Cadrele didactice trebuie să fie titulare.

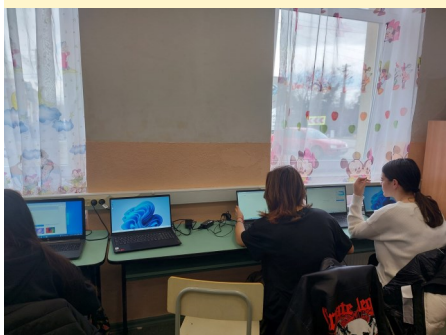
PROF. PÎRVAN SORINA, DIRECTOR ADJUNCT

PROIECTE EDUCATIVE ȘI ACTIVITĂȚI EXTRAȘCOLARE ALE ȘCOLII GIMNAZIALE SĂCĂLAZ ȘI STRUCTURILOR ARONDATE BEREGSĂU MARE ȘI BEREGSĂU MIC

1. PNRAS– EDUCAȚIE PERFORMANTĂ PENTRU ELEVII DIN SĂCĂLAZ

Laboratoarele de informatică de la Săcălaz și Beregsău Mare au fost dotate cu treizeci și trei de laptop-uri, două table smart și două multifuncționale, tonere pentru acestea, precum și alte echipamente IT în programul PNRAS "Învățământ performant pentru elevii din Săcălaz".

În cadrul programului european PNRAS "Educație performantă pentru elevii din Săcălaz", toți elevii de gimnaziu - în număr de 254- de la Școlile Săcălaz și Beregsău Mare au primit rechizite școlare, constând în creioane colorate, pixuri, carioci, penare, caiete A4 dictando și matematică.

Pentru al doilea an consecutiv se derulează proiectul european "Educație performantă pentru elevii din Săcălaz".

A fost demarat programul meditațiilor remediale la limba română și matematică pentru clasele V-VIII ale Școlii Gimnaziale Săcălaz și Beregsău Mare.

Copiii primesc în cadrul acestui program remedial o masă caldă.

Mulțumim echipei de profesori implicați în program: prof. Pecican Ovidiu Răzvan, prof. Luțai Silvia, Gancea Florentin, Iga Bianca și Fiț Daiana.

Sperăm ca pregătirea suplimentară să ridice nivelul de pregătire al elevilor noștri.

Este foarte important să existe o relație strânsă de colaborare între școală și familie.

De asemenea, mulțumim pentru munca depusă în implementarea proiectului doamnei administrator Alexandra Muresan și doamnei contabil Simona VasIU.

Mulțumesc de suport personalului nedidactic din ambele școli.

Menționez că direcțiunea și departamentul administrativ sunt voluntari în acest proiect frumos dedicat copiilor.

ACTIVITĂȚI PENTRU PREVENIREA BULLYING-ULUI

Acțiune umanitară în parteneriat cu Biroul Siguranță școlară din cadrul IPJ TIMIȘ, reprezentat de comisar șef Ramona Ursul, comisar Mihai Nedelea, Biserica Ortodoxă Săcălaz "Pogorârea Sf. Duh", Săcălaz, reprezentată de preot paroh Ionel Maftעי.

**20 de copilași ai claselor primare au primit ghiozdane și rechizite!
Ghiozdanele au fost oferite cu sprijinul ATOP TIMIȘ.**

Mulțumim Rodica Giuica inspector principal de poliție Biroul de Prevenire a criminalității, Nedelea Mihai Comisar Siguranță școlară IPJ TIMIȘ și Cornel Glujdea -agent șef la Secția 2 Poliție Rurală Săcălaz pentru activitatea de prevenire a consumului de droguri, a bullying-ului, cyberbullying-ului și traficului de persoane, realizată cu clasele a VII-a și a VIII-a, Școala Gimnazială Săcălaz.

A urmat o activitate similară și la clasele gimnaziale de la Școala Beregsău Mare.

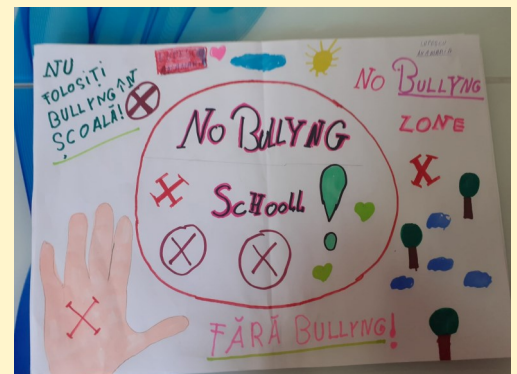
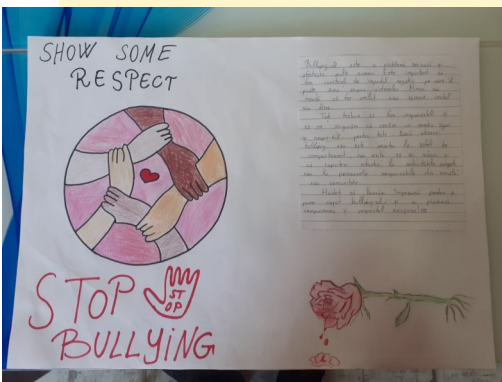
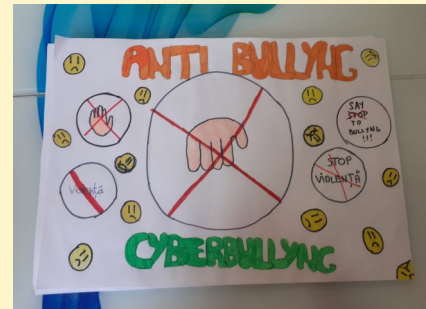
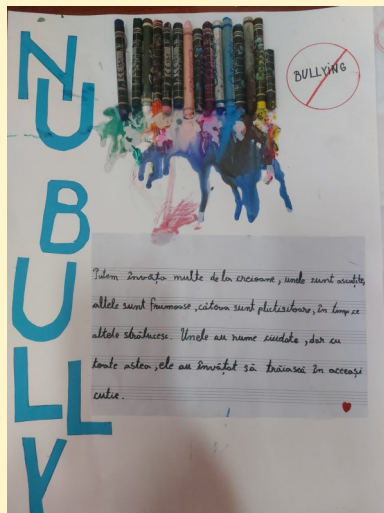
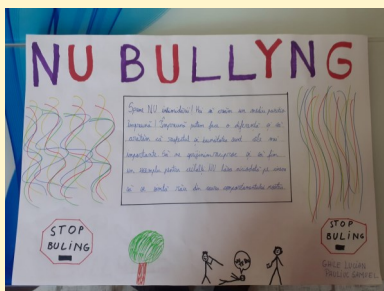

ACTIVITĂȚI DE COMBATERE A VIOLENȚEI ÎNTRE COPII

Secția 2 Poliție Rurală Săcălaz a desfășurat activități de
combateră a violenței la clasele gimnaziale de la Săcălaz și
Beregsău Mare.

Campanie ANTIBULLYING

School must go on /Școala merge înainte

Pagina 70

Programul "School must go on /Școala merge înainte" derulat de Club Rotary Timișoara, a oferit ghiozdane elevilor noștri care sunt în acest program de prevenire a abandonului școlar încă din 2020. Elevii de gimnaziu incluși în program sunt sprijiniți financiar

printr-o bursă lunară pe durata întregului an școlar.

De asemenea, cu ocazia Crăciunului, elevii care sunt înscriși în program au primit pachete cu dulciuri.

Felicitări tuturor celor implicați!

În urma unei sponsorizări venite din partea domnului Sabin Emilian Ceontea , Moș Crăciun a venit cu daruri pentru întregul colectiv de cadre didactice, personal didactic auxiliar și nedidactic.

Astfel, 110 angajați ai școlii au beneficiat de aceste cadouri.

De asemenea, domnia sa a mai donat 30 de saltele pentru grădiniță STA0SA140 / SALTEA VR2140 dimensiune 60x120x10 cu tot cu husă la ele.

ÎNFRĂȚIRE CU ȘCOALA DIN TORACUL MARE SERBIA

Activitate de colaborare dintre Școala Gimnazială Săcălaz, Școala Gimnazială Torac din Serbia și Asociația Armonia Săcălaz!

Azi școala noastră a fost gazdă pentru treizeci de copii și zece cadre didactice de la Școala Gimnazială Torac, Serbia.

A avut loc o prezentare a revistei școlii noastre "Suflet de copil", modalitatea de realizare a acesteia, precum și detalii despre conținutul publicației.

Copiii au făcut un tur al școlii, oprindu-ne în bibliotecă și în laboratorul de informatică.

După aceea, aceștia au fost serviți cu pizza oferită de Asociația Armonia Săcălaz.

Mă bucur mult că povestea merge mai departe și vor urma, cu siguranță, și alte colaborări la fel de frumoase!

Ținând cont de legăturile frățești existente între românii din Torac (Serbia) și cei din Săcălaz, era de la sine înțeles că trebuie să implicăm în activități comune profesorii și copiii din cele două localități.

Astfel, conducerea școlii din Săcălaz și-a propus un proiect de colaborare cu Școala Generală "George Coșbuc" din Torac, unde învață și azi urmașii săcălăzenilor strămutați din satul lor de către împărăteasa Maria Teresa, în secolul al XVIII-lea. Proiectul este intitulat sugestiv "Din nou împreună!" Vineri, 27 octombrie 2023, conducerea școlii din Torac, împreună cu profesorii, ne-au primit cu multă căldură și ne-au prezentat școala și o parte din elevii români. Ne-a făcut plăcere să ascultăm graiul bănățean pe care l-au păstrat cu sfințenie și am asistat la o piesă de teatru remarcabilă, despre strămutarea strămoșilor.

La această manifestare au participat și membrii A.C.ARMONIA din Săcălaz și prof. Ramona Onofrei din partea Școlii Gimnaziale Săcălaz. Mulțumim Asociației Armonia Săcălaz pentru sprijinul constant oferit activităților din școala noastră!

ÎNFRĂȚIRE CU ȘCOALA IVO LOLA RIBAR DIN SUTJESKA SERBIA

O zi deosebit de frumoasă petrecută alături de cadrele didactice și elevii Școlii Ivo Lola Ribar din Sutjeska Serbia cu ocazia sărbătorii Sfântului Sava! Mulțumim de invitație și ospitalitate doamnei director Brankica Rasic Todorovic și domnului Pavel Popovic președintele Asociației Steaua din Sărcia.

Momentul artistic pregătit de copii și cadrele didactice a fost emoționant! În urma acestei întâlniri, am semnat un parteneriat de colaborare între cele două școli.

Felicitări pentru organizare!

Posebno lep dan proveden sa nastavnicima i učenicima škole Ivo Lola Ribar u Sutjesci Srbije povodom praznika Svetog Save!

Hvala na pozivu i gostoprimstvu gospođi direktorki Brankici Todorović i gospodinu Pavlu Popoviću, predsedniku Udruženja Steaua u Sarcia.

Umetnički trenutak koji su pripremili deca i učitelji bio je emotivan!

Posle ovaj dan će postojati partnerstvo između naše škole.

DIN ACTIVITĂȚILE NOASTRE

COLAJE DIN ACTIVITĂȚILE NOASTRE

Sper că v-a plăcut revista noastră!

Cu considerație,
PROF. MANUELA MATITS, DIRECTOR

SUFLET DE COPIL
ISSN 2602-0084, ISSN-L 2602-0084

Colectiv de redactie

Prof. Matits Manuela,
director
redactor principal și grafician

Profesori redactori:
Prof. Pîrvan Sorina,
director adjunct

Prof. Brănescu Argentina

Prof. Laza Cristian

Prof. Vidra Angelica

Prof. Sabău Cristina

Prof. Chiliban Camelia

Prof. Onofrei Ramona

Prof. Luțai Silvia

Prof. Iulia Oana

Prof. Enăștescu Ileana

Prof. Pecican Ovidiu

Prof. Andrașoni
Teodora

Prof. Tiglă Dan

Prof. Popa Tatiana

Prof. Mercaș Violeta

Invitați cu articole în revistă

Preot dr. Valentin Bugariu

Gheorghe Blejușcă Bordeianu

